

SOUTH-AFRICAN LIBRARY
8 MAY 1956

No. 16—VOL.—LIV

FRIDAY,
4TH MAY, 1956

Registered at the G.P.O. as a Newspaper

Price 6d.

INDIAN OPINION

Founded by Mahatma Gandhi in 1903

*

Discrimination

If you discriminate against me because I am dirty, I can make myself clean.

If you discriminate against me because I am bad, I can reform and be good.

If you discriminate against me because I am ignorant, I can learn.

If you discriminate against me because I am ill-mannered, I can improve my manners.

But if you discriminate against me because of my colour, you discriminate against me because of something which God Himself gave me and over which I have no control.

—Dr. Channing Tobias.

—o—

Drawing Near

"One deeply-rooted conviction among religious liberal.....is the conviction that man at his best indicates the nature and the intention of God; the conviction that when you and I responsibly and courageously use our higher, human powers we are actually drawing near in character and purpose to the ultimate creative energy and process of life itself."

—Frank O. Holmes.

*

Why Tomlinson Won't Work

SOUTH AFRICA'S economy has been built up by all races, working together. This economy, when the last census of it was made, produced an annual national income of £1,600,000,000. All races had some share in this national income. All races have the moral right to share fairly in it.

The Tomlinson Report, just out, after five years' hard work, recommends putting an end to the right of the Africans to share in this economy. It recommends putting an end to their right to enjoy South Africa as their homeland. In place of this they will be given the Protectorates and the "Native Areas" as their own homeland, with a few, very hazily-defined, "European" areas added. These countries have no modern economy. So the report recommends that the Union government must develop (at a cost of some £200,000,000) an economy there to (a) compensate the Africans for their lost share of the Union's economy, and (b) give them a homeland that can support them, and allow their pride and self-respect to grow.

This report will never be realised, and for the following reasons: (1) The Union is desperately short of capital as it is. The Budget ran into its greatest difficulties over Mr. Louw's proposal to use £15,000,000 for capital purposes. The railway budget, too, showed clearly the crippling lack of man-power and capital that our country is suffering from. The Union hasn't £2,000,000 to spend on the Reserves, let alone a sum one hundred times as great.

(2) From its record this Government is more efficient at taking a penny-worth of milk from a starving African school child than at spending a penny on it.

(3) The Africans of South Africa won't give up their claim to full citizenship in their homeland, the Union, and to fair shares in its national income, not even in exchange for an equal economy. This is their home. How much less will they give it up for a few factories in the eroding reserves?

This report is ridiculously academic and unrealistic, and for the following reasons: (1) Let £200 m. be spent in the Reserves. Pound for pound it won't produce nearly as much as money invested in the ordinary course of events, because (a) the Union's capital was invested in the most paying areas of South Africa. Gold mines can't walk to the Reserves. (b) The Union's transport system has already taken shape, and can't be distorted without immense capital expenditure. (c) The Union's capital was largely invested at a time when British influence in South Africa was strong. This meant business-like methods in commerce, and efficiency in the State service. That time is past. (d) The Africans in the Reserves are the most backward of the Union's Africans. They wouldn't know how to invest £200 m. And if you send White technicians to help them, where is your *apartheid*?

(2) Either these "Native States" will have political power, or they won't. If they won't, then they will remain subordinated to Pretoria, ruled by a hostile White electorate, as at present. Why spend £200 m. on 'No Change'? If they

(Continued on page 175)

Today, of all days, the joy of giving is uppermost in every heart. The best thing to give to your enemy is forgiveness; to an opponent, tolerance; to a friend, your heart; to your child, a good example; to your father, deference; to your mother, conduct that will make her proud of you; to yourself, respect; to all men, charity; and to your loved ones ?

Surely a NEW INDIA PROTECTION POLICY, the best of all Gifts.

THE PLEASURE OF GIVING IS YOURS, AND THAT OF SERVING YOU IS OURS.

The
New India Assurance

Company Limited

Principal Controlling Officers:
Rustomjee (Pty.) Ltd.

**140, Queen Street,
DURBAN, NATAL.**

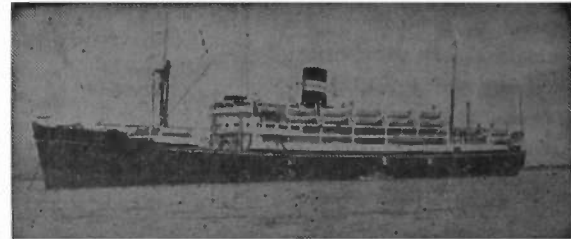
**NEW NYLON
SAREE MATERIALS**
— JUST ARRIVED —

Gold Striped Fancy Nylons 48" 12/6 yd	Real Bénarés and Jari Gold Georgette Sarees and Borders. Big range in stock.
Spotted Georgettes 45" 4/6 yd.	Georgette Jari Work Sarees All colours. £4-10-0
Two Tone and Rainbow Georgettes 45" All Shades 4/11 yd.	Georgette Sarees Cotton Embroidery £3/15/0
Bordered Georgettes All Shades 45" 3/11 yd.	CHILDREN'S SCHOOL-WEAR Boys Shirts, Knickers, Blazers, Vests, Socks. Girls Gym Blouses etc. At Reduced Prices.
Embossed Georgettes 45" 5/11 yd.	CHAMPALS! Plastic Fancy Tops with Heel Size 3 to 7 18/6 pair
Coloured Georgettes 45" 3/11 yd.	Also Leather 8/6 & 10/6 pair
BLOUSES Printed Georgette and Bemberg Skippers. Huge range now at clearing Prices.	

Write For Samples: (Not for Rhodesia)

JAYBEE SILK HOUSE

39 MARKET STREET, JOHANNESBURG.

B. I. S. N. Co. Ltd.

S.S. Karama due 1st May. Sailing 5th May 1956.
For Karachi—Bombay

S.S. Kampala due 30th May. Sailing 4th June 1956.
For Bombay.

Passengers must conform with the Cholera Vaccination and Yellow Fever inoculation requirements and obtain certificates from their nearest District Surgeon. Inoculation by and certificates from private Medical Practitioners will not be accepted.

FARES : DURBAN TO BOMBAY

First Class single	without food	£92-0-0
Second "	" "	£60-15-0
Third Class Bunk		£31-10-0
Muslim Special Food	£11-10-0	Ordinary Food £4-18-0
Hindu Special Food	£10-3-0	Ordinary Food £4-6-0

Bookings for 1st, 2nd, 3rd can be effected by communication with us by telegram or letters.

For further particulars apply to—

SHAIK HIMED & SONS (PTY) LTD.

390 PINE STREET, Telephone 20432, DURBAN.

Tel. Add. "KARAMAT."

INDIAN OPINION

FRIDAY, 4TH MAY, 1956

Mystery Radio Station

THERE is widespread excitement in this country over the emergence of the mysterious radio station which broadcasts to anti-nationalist South Africans urging them to resist Afrikaner nationalism.

We can understand very well why so many people have been aroused from their sleep of the years and now rub their eyes unbelievably. Up to now the White community has produced no real opposition to Afrikaner nationalism. The United Party has lost so much of its political conscience that its opposition to Afrikaner nationalism in parliament has degenerated into a distasteful jockeying for positions. And, as a result, the United Party has found itself compelled more and more to defend positions which properly belong to the Nationalist Party.

On the other hand real opposition has come from the man of colour. That it has not been spectacularly effective is merely proof of the power of the modern State. But this is a passing phase. The time is not far at all when the non-European will place himself in the position to settle very effectively, age-old political accounts.

In view of all these advantages the Nationalists strode the earth like veritable denizens of the primordial forest and seemed all-powerful and invincible. So much so that large sections of the English-speak-

ing community started monkeying their Nationalist overlords. Certain Durban private firms introduced counters with apartheid notices. The reference library of the city of Durban, which had been used for decades by the non-European citizen as well as suddenly declared a preserve for people of European descent.

In other words, everywhere the Nationalists were having their way and the English-speaking were learning that they better toe the line of their Nationalist bosses.

Against this background we can very well understand why English opinion is excited at the reality of a phenomenon taking a firm, bold and defiant stand against Afrikaner Nationalism. But we would warn South Africa that the emergence of, the mystery radio must be viewed against the background of certain realities if its real and therefore limited significance is to be appreciated.

It is true that in Europe the freedom radio was a potent weapon in the hands of the resistance to Nazism. Nobody doubts its efficacy in preparing Europe psychologically for victory.

It is true, also, that the mystery radio holds out the possibility of exposing Nationalist machinations in an effective and forthright manner; that is, a way which no newspaper or public figure can adopt.

But there are two grave limitations which must be borne in mind. Firstly, the quality of the ideals preached by the mystery radio are catastrophically narrow. The appeal is so far to the English-speaking. English nationalism is being encouraged as an alternative to Afrikaner nationalism. Here the mystery radio fails to grasp an essential fundamental in South African politics—that the source of all our racial troubles is the conflict of values in this country and definitely not the clash of colour as many have been led to believe. By failing to take appropriate note of this fundamental the mystery radio has tied its own hands and made itself the tool of its enemies.. That has been the bane of anti-nationalist movements in the English-speaking section of the nation.

We have reached the point where the lesson must be learnt that there is no room for group exclusiveness or group nationalism in the life of the South African nation. Group nationalisms are mutually antagonistic.

The African has had to learn the bitter and hard way that there is no room for group exclusiveness in South Africa. The Indian too is learning that bitter lesson. Obviously the English-speaking are, because of their colour, taking a long time to learn it. They think their colour is a better guarantee of survival than civilised values of life. We pray earnestly that they realise their error in time but are grieved that the tone of the mystery radio so far confirms our worst fears.

There is a second limitation. The ideals advocated by the mystery radio appeal only to a minority of the

population. Supposing, purely for argument's sake, the English were in the end worked up into a pitch of resistance where they could take a firm stand against Afrikaner nationalism, what chances of success do they stand since they are only the third smallest minority group?

If the English-speaking really mean to defend the Commonwealth connection they should throw the colour bar out of their lives, link up with the non-White majority and from there march straight against Afrikaner nationalism sure of two things: that the quality of their ideals is sound and that to this advantage they have added the decisive numbers of the non-European. Otherwise they are just playing marbles.

Although the mystery radio pontificates thunderously of the foregoing limitations we doubt very much if the Nationalists will be shaken beyond a certain point and no farther.

In these circumstances we regard as a permissible realistic interpretation the view that it would not be wholly unfair to the mystery radio to regard it, for the time being, as another Torch Commando.

Psychological Maturity

"Psychological maturity entails finding greater satisfaction in giving than receiving, having the capacity to form satisfying and permanent loyalties, being a primary creative, contributing person; having learned to profit from experience; having freedom from fear with a resulting true serenity and not an absence of pseudo-tension; and accepting and making the most of unchangeable reality when it confronts us."

—Dr. Karl Menninger,

Manilal Gandhi:

Worthy Son Of A Great Father

(This article is written by Pyarelal Nayyar, M.A.; Esq. Mr. Nayyar was the private secretary of the late Mahatma Gandhi for several years. He adequately filled the vacancy left by the demise of Mahadev Desai, the former private secretary of the Mahatma. Mr. Nayyar was the partner of the late Mr. Manilal Gandhi during the historic march from Ahmedabad to Dharasana in 1930. They were both closely attached. In this article he portrays the life and struggle of the late Mr. Manilal Gandhi in India, and the experiences they shared during the Salt March in 1930.—Publishers)

THE year 1930 will always be regarded as a red-letter day in the calendar of India's non-violent struggle for freedom. It was the year of the historic Dandi march, country-wide salt Satyagraha and the spectacular Dharasana salt raid in which the non-violent soldiers of freedom returned the lathi blows of the police by throwing to them pieces of sugar candy which they had received as field ration for the day before they set out, and hundreds of volunteers with fractured skulls and broken bones were removed unconscious from the field on stretchers. Among those who were the first to come under the lathi blows was Manilal Gandhi.

Gandhiji had been arrested before the raid. The arrest of Kasturba Gandhi and Abbas Tyebji, the Grand Old Man of

Gujarat, who would have led the raid after Gandhiji, followed soon after. Mrs. Sarojini Naidu promptly stepped into the breach and a camp was set up at Dharasana. The week following was marked by a series of tactical manoeuvres in Satyagraha on a small scale during which Mrs. Naidu gave proof of her mettle by squatting on the dusty footway in the warm April sun the whole day with the armed police barring the way.

Gandhiji had left no clear cut plan. None was possible in the circumstances. Both sides, the Satyagrahis and the authorities, were cautiously feeling their way without being very clear as to what the next step was going to be. A stalemate threatened to set in—a dangerous development on eve of the big action. There were several hundred volunteers in

the camp. If demoralisation set in, the whole venture might end in an inglorious debacle.

I took Manilal aside. "I wish to talk to you about something."

"So do I."

"You see how things are shaping. I do not like the look of them."

"I knew you were going to talk about this. Nor do I."

"Well, then?"

"We must step it up and intensify it. There should be a mass raid with a minimum of two thousand volunteers to force the authorities either to imprison us or to open fire upon us, not play cat and mouse."

Manilal's countenance brightened up. It was like a war horse smelling gun powder on the eve of battle. "I like it. It brings back to my mind old South African days."

"And if the big-guns do not listen to us?"

"Let us in that event tell them that we shall go away either to Sholapur where martial law is in force or join action somewhere else after our heart."

"Yes."

"A compact then?"

"Yes."

We returned straight to the camp. Our absence from the camp had already attracted notice. A short council of war was held. In the end our viewpoint was accepted with some modification. Sardar Patel's daughter, Maniben Patel, went forth as recruiting agent and brought contingents of volunteers from Kaira by the train-load. Two days later the action came. Manilal's death-defying courage elicited the admiration even of the police officials. He had only recently been married. If he was not carried on the stretcher, it was due solely to his sturdy constitution. He got a sentence of nine months' rigorous imprisonment with three months additional imprisonment in lieu of payment of fine and put in C class like the vast bulk of the Satyagrahis those days.

This was not his first term. He was already a seasoned Satyagrahi when he came to India,

having had had his initiation under Gandhiji during the South African Satyagraha struggle. He had tested his mettle in the South African jails where life was no joke. The first time it was in 1910, when he was 18, in Johannesburg as part of his father's civil disobedience campaign. He was given ten days, broke the law again, was re-arrested and spent another ten days in prison. In 1913, he crossed the border at Volksrust and was imprisoned for three months. Again in Durban in 1919, after returning to South Africa, he was arrested. We had been together in the Dandi march. During our prison-life together, I came to know him still better. Gandhiji used to be a very hard task master in his South African days and during his early years on return to India, before his own iron constitution began to give way under the fiery ordeals through which he put it. It forced him to be kinder to Brother Ass in his own case and made him very reluctant to enforce discipline on those around him with the same rigour as before. Having grown up under the earlier regime, Manilal found it a bit difficult to reconcile himself to the loosening of discipline which he saw in evidence in Gandhiji's Ashram in India and nostalgically harked back to the golden age of austerities to which he had had the privilege to belong. "I once sent some money surreptitiously out of my own savings to my elder brother which Bapu had interdicted and had not the courage to own up when he questioned me about it," he once related to me. "Bapu darted a piercing glance at me. I could not bear it and confessed with tears asking for only one reprieve viz. that he should not launch on a fast. He relented and told me I must leave the Ashram immediately and go to Madras and learn weaving. With a note of introduction and a little money I arrived in Madras. The place I put up in was filthy and full of mosquitos. Soon after the little money that was with me was stolen..." Tears stood in his eyes as he narrated to me the story. "That was Bapu and that

Bandung: Symbol Of New Spirit In Asia And Africa

THE countries of Asia and Africa recently celebrated the first anniversary of the international Conference which began in Bandung, Indonesia, on April 18, 1955.

The following is the address by Jawaharlal Nehru:

This week we are celebrating the first anniversary of our historic meeting at Bandung. The representatives of independent Governments of Asia and Africa, Prime Ministers and Foreign Ministers gathered for the first time in history. We considered together, and in a spirit of tolerance and recognition of variety and diversity of our national backgrounds, the problems and circumstances, the matters of common concern to us in our continents and in the world as a whole.

Our labours over seven days at Bandung enabled us to discuss and assess ways and means to achieve an increasing measure of economic and cultural co-operation

amongst ourselves. The final communique of the Conference proclaimed both our tolerance and our unity. We were united, but we did not unite against any one, and we formed no bloc and forged no pacts. We did not seek isolation of our continents from the rest of the world or its problems. These, we recognised, were as much ours and called for our endeavour, as it did of others.

World peace and co-operation was the keynote of our Conference. Its achievement stood and continues to be menaced by the hydrogen bomb, the symbol of fear and suspicion, by an outdated belief in balance of power and by a peace based on fear. It is hindered and thwarted by colonialism, by the relative economic backwardness of our countries, by the prevalence of the doctrines of national and racial inequalities and by meagreness of economic, cultural and political co-operation among ourselves.

is how he brought us up. It seemed harsh to us then but now I see what love he bore us. It made us."

He went back to South Africa after the Gandhi-Irwin Pact and continued to edit 'Indian Opinion' and run the Ashram at Phoenix which Gandhiji had founded. Every now and then he gave evidence of his father's touch. Whenever an opportunity presented itself, he stepped into the breach to keep the flag flying by going into the white sections of Durban buses, libraries and railroad stations. Homer Jack, an American admirer of Gandhiji, who went on a pilgrimage of old sites associated with the Mahatma's memory in South Africa, has described how on one occasion Manilal took his daughter on the lower level of a double-decker bus which was prohibited to Indians. The conductor stopped the bus and telephoned to the headquarters. Back came instructions from the headquarters. Manilal and his daughter were not to be arrested. "The city of Durban did not want another Gandhi on its hands"

In 1946 a deputation from South Africa sought Gandhiji's advice on the struggle against the threatened land law and franchise bill. Hitherto Gandhiji had been opposed to the Indian community inviting the Africans to join them in a united anti-White front. That would be exploiting the Africans for their (Indians') own ends, he said. The Africans had a much bigger stake than the Indians in South Africa but they were not yet ready to launch on a struggle for it. A great awakening had, however, come over them of late. Gandhiji told the deputation that they must now associate with the Africans and identify themselves with their cause. "It means that you take them along when you have developed the power of non-violence... One day the black races will rise like an avenging Attila against their White oppressors unless someone presents to them the weapon of Satyagraha. But if you allow yourself to be overwhelmed and swept off your feet, it will be their and your ruin."

The South African community had fallen from grace, it had not been able to retain the moral fibre that Gandhiji had imparted to them. The Delegation shared their fears with Gandhiji. Gandhiji told them not to lose heart. "If they produce one civil resister of merit," he told them, "he will pull them through. Do not start the struggle unless you have that stuff"

The delegation asked him if a leader could not be sent from

India to organise and lead them. Gandhiji replied that a leader would have to rise from among them. He hoped they would throw up one in due time. He mentioned how he had been urging Manilal to train his children for the task and how in pursuance of that principle he (Gandhiji) had refused to send his own children to Lovedale and Fort Hare, and so Manilal and his whole family were there with them in their struggle

Manilal set about to convert himself into the "true civil resister" of which his father had spoken and which he longed to see in Manilal. He put himself under a rigorous discipline of self denial and prayer. At the World Pacifist Conference at Santiniketan in 1949, which he attended as a delegate, he spoke with a voice which had the unmistakable ring of authenticity: "The mastery of self is the crux of the whole question before us... I am only a humble servant trying to follow the footsteps of my father.. Father suffered in the flesh in order that the light might shine out to the masses. He fasted for others, but we must do penance for ourselves. I would suggest that at Sevagram we undergo seven days' fasting and prayer. Without the grace of God and without humility we can achieve nothing."

The conference was deeply impressed. He was a chip off the old block speaking. It showed its deep appreciation and respect by closing with a period of silence. At the Sevagram session of the conference Manilal did not participate in the proceedings but made his contribution by observing a week of fasting and prayer.

When a struggle against further disabilities that were sought to be put upon the Indian community on top of the Pegging Act was started in 1952, many had doubts whether it would be on strictly non-violent lines. Manilal was among the doubters. The African National Congress and the South African Indian Congress had for a considerable time been dominated by the Communists. Manilal was afraid that their whole conception of the Defiance Campaign was to organise a general stoppage of work. Once non-Europeans could be got to down tools for a week, the entire South African economy would be paralysed.

The danger was obvious. Without weekly pay many Blacks would starve and terrible reprisals would follow if there was an outbreak of violence on the part of the passive resisters. Manilal felt he could not associate himself with a struggle of that type. At

the same time he could not remain inactive. He decided that the most effective contribution he could make to the cause was to purify the atmosphere of the danger of violence through the method of vicarious penance that his father had taught and launched on a twenty-one days' fast. The fast attracted considerable attention in the United States too where he later went, when the Indian case came up for hearing before the United Nations' Organisation. To his agreeable surprise his worst fears were belied. The discipline and the tenderness of the African resisters was beyond praise. In a short while he said he would throw in himself too. But there was still the nagging question: "Are there no White men to prove our point? We say: Do not hate the White

feels the inability to walk in the father's shoes. Yet Manilal has done so."

In his last letter which he wrote to me Manilal referred to the need of deepening the foundations of the resistance movement by doing constructive work among the Africans and the small beginnings which he had envisaged in that regard. But Providence had ordained otherwise. Manilal died as he had lived in harness serving the cause to the last. His faith never flagged, nor did his courage ever fail to rise to the occasion. He showed that rare quality of preserving his integrity even at the risk of being misunderstood. There is no loyalty higher than the loyalty to the truth within. Everything else follows if this is there. On the surviving members of the family

MESSAGE FROM BOMBAY MUNICIPAL CORPORATION

The following message has been received by Mrs. Manilal Gandhi from Mr. M. V. B. Jayakar, B.Sc., Ag. Municipal Secretary, Bombay:

I HAVE to communicate to you the following resolution passed by the Municipal Corporation of Greater Bombay, at their meeting held on the 9th April 1956, with reference to the lamented death of your husband, the late Shri Manilal M. Gandhi.

"That the Corporation have learnt with profound sorrow of the sad news of the death which took place at Phoenix in South Africa on 5th April 1956 of Shri Manilal Gandhi, who, as an indefatigable fighter against racial segregation in South Africa, rendered valuable services to the Indian settlers and by whose death India has lost an illustrious son who devoted his life to the cause of humanity."

I have also to convey to you the Corporation's sympathy with you and your family in your sad bereavement and to state that as a mark of respect to the memory of your husband, the Corporation adjourned without transacting any business that day.

men because they are our brothers; do not harm them because they are not aware of their wrong doing; by our example we shall win them to our cause. But it rings a bit hollow if there is not one White man to come out with us."

The lacuna was filled up when Whites began to come into the struggle. The entry of the Europeans into the campaign was an event of great significance in the South African Defiance Campaign. I feel that my father's spirit is at work in the situation," remarked Manilal to a friend. He took the plunge and was imprisoned. Wrote Homer Jack after meeting him: "He is son of a great father—and undeniably

and on the Indian community in South Africa rests a sacred responsibility—to walk in Manilal's footsteps just as he walked in his father's and keep the flag flying. The cause they are fighting for has a world-wide significance. There can be no peace in this world so long as the virus of racial superiority is not eradicated. Strength comes and God sends the means somehow where there is sincere striving joined to faith. The lamp of Satyagraha must be kept burning in the land of its birth. Let it not be said of them, "The light shineth in darkness and the darkness comprehendeth it not."

For Thine Is The Kingdom

AS I put down Father Huddleston's book,* I did not know which I felt most—deep thankfulness for the squalor and splendour of it, or despair that my generation of white South Africans would never recognise the utter truthfulness of its witness. That the latter will eventually prevail I am as convinced as Father Huddleston.

But in the short span of the lives of those who suffer today it matters—it matters terribly, both for the non-Whites who suffer and for us who impose that suffering—whether its truthfulness is recognised now,

which is itself evil and basically un-Christian: the desire to dominate in order to preserve a position of racial superiority, and in that process to destroy personal relationships, the foundations of love itself. That is anti-Christ."

These are the words of a prophet as well as a pastor, yet a man, for all his forthright speech, of humour, sanity and calm vision. And, for once, few of us are competent to argue with him True, many of us have lived longer in South Africa than he. But we do not live with Africans as he did,

relationship there can be neither Christianity nor humanity. No one has seen this more clearly or stated it more lucidly and eloquently than Father Huddleston. Nor, I will affirm, with better balance for all his avowed partisanship.

It is idle for opponents of his views to argue that this is not the whole truth about South Africa. He never claims that it is. He wishes to avoid "that most common and persistent error, the attempt to be impartial."

He writes about his own personal experience "in one small corner of the country," though it is representative of most urban African areas. And what he says amounts to this: if the policies of this country have the results that I describe, they are wrong—absolutely and utterly wrong before God and man,—and as a Christian, I am wholly committed by my faith to oppose them.

Those who want to contest the facts will need to know their ground for they will be arguing with an expert.

He cites incidents from his own experience and says that these could only occur under the impulse of a wrong human attitude. And the tragic thing is that such incidents occur somewhere every day without most of us bothering to realise that they are neither singular nor isolated.

This is especially true of the Transvaal, but it is spreading rapidly to-day. And we just don't know—don't want to know.

So we comfortably suppose that Father Huddleston, who does know, exaggerates. Or we believe, with an English leader writer, that there is a convincing defence against some of his accusations, that others may be dismissed as unreliable evidence and that extenuating circumstances is a valid plea in other cases.

I doubt it—not at least, before the ultimate verities where Father Huddleston takes his stand nor by the customary rationalisation with which we attempt to condone injustice or explain it away. Let his critics try.

The longer Father Huddleston lived in Sophiatown, the more urgent became his awareness of the avoidable brutality superimposed on urban African life.

The pass laws, the equatters, the teetotal, non-White housing (or lack of it), the slums, passports and Bantu education, the Western Areas Removal, and

through all these—a constant pain, an open wound—the terrible failure of the Church to bear unqualified witness.

What he has written of Johannesburg could be true of the Eastern Cape too—in some ways more so, greater public apathy, possibly more servile City Councils, a certainly more silent Church, a more effectively segregated African population banned and bulldozed.

To the story of Oliver Tambo, Transvaal secretary of the A.N.C. and proscribed African Christian, we can add the parallel of James Calata, Anglican priest of Cradock, whose marriage licence and travel concessions have been withdrawn because of his political activities and whose Church and Diocese sleep on unprotesting.

With the African protests at the banning of white Helen Navid from Alexandra we can compare—and compare as starkly as Father Huddleston prophesied—the failure of even one white voice to protest against the arbitrary deportation of two East London Africans, not even a voice from the Liberal Party then actively electioneering in in the constituency.

For Father Huddleston's stories of Johannesburg are our stories too. In final judgment the things we have done for will be utterly outweighed by the things we have done to or the things we have not done with our African neighbours.

If one final comment may be made, it is this. To a letter protesting about the forcible closing of Christ the King School in Sophiatown and the erection alongside it of prefabricated classrooms to house its 600 pupils in a Bantu school (while 15,000 other African children in Johannesburg have no school at all), the editor of a large daily appended this note: "Outside South Africa this Gilbertian situation could not have arisen. This is the kind of thing that people outside—and inside—the Union cannot understand."

But Father Huddleston understands and explains this sort of thing only too exactly. And his whole book is a vehement protest against the failure of conscience epitomised in that appallingly inadequate epithet which passes off this infamous and despotic action as an item of comic opera.—C. W. M. Gell.

* Naught for your Comfort by Trevor Huddleston C.B. (Collins).

Municipal Corporation Of Porbandar

THE news of the lamented death of Shri Manilal Gandhi, son of Mahatma Gandhi, came as a shock to all and we wish to convey to the family our deepest sympathy. He had ably continued the struggle for equal rights, launched by his illustrious father and although at times he was fighting alone he remained undaunted and continued to fight the oppressive laws fearlessly. We believe that the death of such a great national leader is a tragic loss to the Indian community of South Africa. We pray that the departed soul may rest in eternal peace and that the almighty will give courage to the bereaved family in particular and the Indian community in general to sustain their irreparable loss.

As a mark of respect to the deceased we had adjourned our meeting without transacting any business.

**PRESIDENT,
Porbandar Municipal Corporation**

And I do not think it will be by 99 per cent of our White population. It is, therefore, important to be clear what this book is, and what it is not—and to know a little more about its author than that he is (according to taste) a pest, a saint or a turbulent priest.

He is something of all these, an agitator in the best sense of the word, an uncompromising, dedicated practitioner and preacher of the revolutionary doctrine of Christian love.

"In opposing the policies of the present Government (and the traditional colour attitudes of White South Africa). I am not prepared to concede that any momentary good which might conceivably emerge from them is good. Nor am I prepared to concede that the motives which inspire such policies have any quality of goodness about them.

"For both the acts and the motives are inspired by a desire

seeing and suffering the fruits of baasskap at the receiving end.

We claim "to know the Native"; and in that phrase we prove his accusation that what we know is an abstraction, a problem, a unit of labour, a stereotyped figure based on contacts within the master servant framework—never a person, or persons, not friends and companions as Father Huddleston knew and loved them.

The final and particular condemnation of baasskap apartheid, as supported by both our main political parties, is not that there are gulfs between man and man—for these occur in some degree in all societies; but that it sets out by legislation and administrative action deliberately to widen these cleavages so that they become impassable except by "temporary sojourners."

That it sets for its ideal a famous phrase of Dr. Verwoerd's about "the impermanence of the individual Native." In such a

Kashmir Dispute

Why Tomlinson Wont' Work

(Continued from front page)

(From Our Bombay Correspondent)

PRIME MINISTER NEHRU said that U.S. military aid having destroyed the "roots and foundations" of a plebiscite in Kashmir, India had gone to the extent of suggesting to the Pakistani leaders to hold mutual discussions to settle the problem by demarcating the borders of the State on the basis of the present cease-fire line.

Shri Nehru, who was addressing a mammoth public meeting at Delhi was thunderously cheered when he said: "I have not a shadow of doubt that India has followed the right policy in regard to Kashmir, a policy of decency and restraint and a policy that will do justice to the people of Kashmir, to the people of India and the people of Pakistan."

The Prime Minister was again loudly cheered when he declared: "We shall not accept any step which seeks to create in the slightest manner any upheaval in Kashmir."

Shri Nehru, who devoted the major part of his 100-minute speech to Kashmir said: "I told the Pakistani leaders clearly you have committed a lot of excesses and zoolum in Kashmir. You have no right to sit on a part of Kashmir that is under you. But since my desire is only this that there should be no clash and upheaval, I am willing to accept that the question of the part of Kashmir which is under you should be settled by demarcating the border on the basis of the present cease-fire line. We have no desire to take it back by fighting."

Pakistan has rejected Mr. Nehru's offer to settle the question of Kashmir on the basis of partition. The Prime Minister of Pakistan Mr. Mohammed Ali said there was no possibility of any direct talks between India and Pakistan. Pakistan had no alternative but to refer the Kashmir dispute to the Security Council.

Mr. Nehru has virtually ruled out a plebiscite in Kashmir under the existing conditions.

He told a press conference that American military aid to

Pakistan had altered the political and military situation and, consequently, the whole context of the Kashmir question had changed.

The Prime Minister declared emphatically that the statements made by the Soviet Prime Minister, Mr. Bulganin, and Mr. Khrushchev on Kashmir were legally, constitutionally and practically "completely correct"—an obvious snub and challenge to the recent interference by the SEATO powers in the Kashmir issue.

Mr. Nehru expected the new Kashmir Constitution to be finalised soon and hoped that the general elections in the State would follow. Though he did not state it precisely, the inference was clear that the newly-elected legislature would probably ratify the State's accession in the absence of a plebiscite.

Mr. Mohamed Ali, the Prime Minister of Pakistan, announced that the "Kashmir dispute must now revert to the United Nations Security Council because the Indian Prime Minister has finally closed the door for direct negotiations on the subject."

Mr. Ali said that recent statements by Mr. Nehru and the massing of Indian forces along the western and eastern frontiers of Pakistan has confirmed his belief that direct negotiations with India held no prospects for a settlement of the Kashmir issue.

As the issue of Kashmir is already before the United Nations, the Pakistani Prime Minister's threat to raise the issue again before the Security Council has not caused any concern or surprise in Delhi.

India is expected to insist on the United Nations taking logical steps flowing from Pakistan's aggression against Kashmir and India and also facing the realities of the present situation.

Lobby circles suggest that Pakistan smarting under India's growing international stature, would utilise the opportunity to launch a campaign of mudslinging against India.

are to be given political power, then they will be able to organise war against White South Africa, and professional revolutionaries could ask no more than the full implementation of the report.

(3) This report reverses one hundred and fifty years of history. The time to have had a Tomlinson Report was in 1778, before the first Kaffir War. But that did not happen. Whenever White and Black met, a war of conquest ensued, with White incorporating Black into the same state and economy. It will take more than a short-term political slogan like "apartheid" to reverse the trend of a century and a half, a trend on which a whole modern state has been built, economically, socially and politically.

By
PATRICK DUNCAN

(4) How can the Tomlinson Commission give away the Protectorates? This recommendation is typical of the dreamland in which the report was concocted. The smallest knowledge of the facts of overseas politics would have told the Commission that the British Government will never give the Protectorates to a Nationalist government. The Report might as well have recommended incorporating the Belgian Congo. And as the Protectorates are five times the size of the Union's "Native Reserves" there is not much left of 'Tomlinston' without them.

The report shows that some Nationalist intellectuals desire partition. This proves once again, if proof were needed, that the true heart of South African native policy is the domination, exploitation and oppression of the Africans. In 1830, in the days of John Philip, partition would have been to the benefit of the Africans. It would have saved nearly all the tribes from conquest and semi-slavery. For this reason John Philip recommended partition. And today the White Supremacists execrate his memory as a traitor to the Whites and as a *kafferboetie*. Today, when partition would mean cheating the Africans out of their rightful share of the national income, out of the fruits of a century of toil and sweat, it is the fashion in some Nationalist intellectual circles to advocate partition.

Against such twisting and turn-

ing the unspoken desires of the Africans remain constant and unshaken—to enter the modern world as equals, and to get their fair share of the Union's national income. Against such opportunist twisting and turning their cause can only move forward. White supremacy is doomed, inside the Union as well as outside, and no academic imaginings are going to change this fact.

The Government of course will pigeonhole the report. They will find some formula for doing nothing. And this will be the beginning of the end of the great *apartheid* pipe-dream. White supremacy will have played its last card in the morality-game. We will be left with naked *baasskap*. The picture will be that of a well-fed, well-armed White Supremacist, sitting on the swag, and glaring at the hungry, up-and-coming Africans. "This is the jungle. What I have I hold. I act in self-defence." The answer of the Africans will be to say: "If that is the game, two can play at it."

EARN

the big salaries which are paid to business executives who have reached their commanding positions because they have the required knowledge in financial administration. Their knowledge came from training. You, also, can get to the

TOP

by taking The School of Accountancy Postal Courses, which include Accountancy, Secretaryship, Costing, Banking, Municipal Service, Building Societies, B.Com. Degree. You will soon be on the road to a bigger

SALARY

if you write for The School's FREE 72-page book, "The Direct Way to Success", detailing the courses and giving you the successes of thousands of students.

To: The Chief Careers Adviser, The School of Accountancy, (P.O. Box 4592), Johannesburg. Please send me without obligation, and post free, a copy of the 72-page book "THE DIRECT WAY TO SUCCESS", giving full details of The School's Postal Courses.

NAME _____
ADDRESS _____

46 Years Successful Educational Service

The School of Accountancy

ACCOUNTANCY HOUSE, 131 JOX ST., BOX 4592 (Z.J.), JOHANNESBURG. Also at: Box 2918, Cape Town, Box 1865, Durban; Box 95, Ladysmith, Natal.

Manilal Mohandas Gandhi

By. Dr. A. B. Xuma

ALTHOUGH Manilal Mohandas Gandhi had been ill for some time, his death came as a shock to most of his friends. There was always hope that the last was not yet. His death removes from among us a unique personality

He was meek yet forceful. His honesty and sincerity were transparent in all his dealings. He was not a self-seeker, office, popularity and power had no attraction for him. He was ready to render service and play his full part without lime-light

He had courage of his convictions ready to differ with friend or foe on principle, without malice. Yet, notwithstanding, he could associate himself, and work with those with whom he differed generally as long as he thought they were acting in public interest and for the advancement of any good cause.

He was deeply religious; a man of profound faith who sought after the truth and acted from

deep convictions. With striking simplicity he would be as resolute in his attitude as he would be determined and uncompromising in action. He feared nothing but untruth and dishonesty,

With his simplicity, honesty, sincerity, courage, fearlessness and deep religious faith he commanded the respect if not admiration of friend and foe.

As a personal friend, I shall miss Manilal, for the inspiring and heart searching discussion we won't to have on national affairs once or twice quietly for the past ten years or so.

Not his family, his community or his friends alone have suffered a loss in the death of Manilal but all sections of South Africa. He could not be the Mahatma but he was the worthy son of the Mahatma.

Sleep, dear friend! You have done your work, you have done your best. May your soul rest in peace.

MANILAL GANDHI MEMORIAL MEETING

A MEETING under the auspices of the Transvaal Indian Congress was held in the Gandhi Hall, Johannesburg on April 17 to honour the memory of Mr. Manilal Gandhi.

Mr. D. U. Mistry, the chairman of the Congress, presided and among the speakers were Rev. A. W. Blaxall, Mr. Julius Lewin, and Mr. Patrick Duncan as well as representatives from the African National Congress and the Coloured People's Organisation. Eloquent tributes were paid to the life and work of Mr. Manilal Gandhi. The hope was expressed that Phoenix would be preserved both as a historic settlement and as a centre for the study and discussion of the philosophy of Mahatma Gandhi.

The following message was read from Mr. Christopher Gell of Port Elizabeth:

"I remember once a few years

ago Manilal telling me that he was finding the task of editing 'Indian Opinion' rather too exacting. Wrongly interpreting his mood, I asked him whether he was feeling the urge to begin withdrawing from the world, as so many Hindus do in later life, in order to meditate on things spiritual.

Laughingly Manilal replied: "No, my father knew only the way of works (Karma marga) and I aspire no higher." What he wanted—but died before he had the opportunity to practice—was the chance to make some greater and more personal contribution to the one struggle that dominated all his life—the establishment of a decent human society in South Africa.

Humanly speaking, we shall miss him sadly. But, wherever he may be, aethered to God and in whatever further fields of

endeavour he may yet be called, we can be sure that the soul will still be in our struggle here.

And I know he would have us use the occasion of this memorial meeting for a solemn rededication of ourselves to the cause of a society free from every form of colour or group discrimination, a society to be achieved by love not hate, courage not fear, magnanimity not vengeance, and by soul-force not violence. With his illustrious father, he would insist that as our means are, so will be our end; and he would ask us to search out all bitterness from our hearts so that we go forward in the full strength of love, and love only."

At Kimberley

At a special meeting of the congregation of the Kimberley Hindu Temple recently reference was made to the sad loss the Indian community in South Africa had sustained by the death of Mr. M. M. Gandhi, second

son of Mahatma Gandhi.

His lifework for the furtherance of the cause of the Indian people in South Africa was referred to appreciatively by Mr. G. N. Naidoo, president of the Temple. Mr. Naidoo said their people would never forget Mr. Gandhi's fight against discriminatory laws and his many sacrifices even to the point of suffering imprisonment on many occasions for opposing what he felt to be unjust.

After standing in silence as a mark of respect, the congregation passed a resolution of condolence moved from the chair, and this was forwarded to Mrs. Gandhi, Phoenix Natal.

The resolution reads: "The congregation of the Kimberley Hindu Temple expresses its profound sorrow at the passing of your husband, Manilal Mohandas Gandhi, who practised and followed the principles of Satyagraha, and whose self-sacrifices for the community will long be remembered."

Mr. Leo Lovell M.P. Speaks Out

MR. Leo Lovell, Labour M.P. for Benoni, who is to declare open the all-in-Conference on the Group Areas Act on Saturday 5th May, 1956, at 2.30 p.m. at the Bharat Hall, 137 Prince Edward Street, Durban, had in recent weeks spoken out courageously in condemnation of the policy of apartheid.

Speaking at a mass meeting held in Capetown in opposition to the bus apartheid introduced there recently Mr. Lovell said: "Bus apartheid is a plain insult to my fellow human beings. I am not prepared to help place the stigma of inferiority on the non-Europeans. It is time that white people who do not want the Government to represent them came to meetings such as this in their thousands."

Mr. Lovell continued: "Outside Parliament the Government does not outnumber us. The only way to deal with this Government is to unite not only the Coloured people, the whites or the black people, but ALL the people."

In the present Parliamentary session Mr. Lovell has made numerous speeches attacking apartheid. In one of his speeches he attacked the Group Areas Amendment Bill now before Parliament, a measure which

will take away the freehold rights of African in Urban areas.

Mrs. Pandit's Message

Mrs. Vijayalakshmi Pandit, the High Commissioner for the Republic of India in London and a former President of the United Nations has sent a stirring message to the All in Conference against the Group Areas Act.

In her message Mrs. Pandit states: "The struggle for equality and the removal of racial discrimination waged in South Africa is the struggle of humanity and indeed of civilisation itself. In the words of the Charter of the United Nations, it demands faith in the fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person, in the equal rights of men and women, and of nations large and small. I have no doubt that those fundamental values will ultimately triumph and your struggle succeed, because it is based on truth and conducted in a spirit of non-violence. I wish you all success in your deliberations."

ORIGINAL CORRESPONDENCE.

The Inauguration Of The Kathiawad Hindu Youth Organisation

THE EDITOR 'INDIAN OPINION.'

SIR,—The Kathiawadi Gujarati Youths have awakened to form an organisation in Durbin comprising predominantly of youths belonging to the Gujarati section which has descended from the State of Kathiawad in India.

It is depressing to note that we are still so narrow-minded. There was a hope that the younger generation, being better educated and with the ability of discerning the future through a broader perspective, would do better than their predecessors in the way of re-

their energies for universal brotherhood and not confine themselves to such sectional activities as exists here. It is the duty of every man to expound his knowledge and share his pleasures with everybody regardless of his race, colour or creed.

I wish to make it clear, before I go any further that I am not confining my criticisms to the Kathiawad Hindu Organisation alone but to each and every sectional organisation that exists in this multi-racial country. I particularly mention the

duced such great men like Mahatma Gandhi, Jawaharlal Nehru, Father Trevor Huddleston, Canon Collins and many more who have confined their energies to fighting for an integrated society. The least we can do to appreciate their hard work is to imbibe their principles into our lives and do what little we can as our contribution to the struggle against racial discrimination.

Everyone of us today despise and therefore fight against the S. A. Government's policy of racial discrimination. But how can we expect to be successful if our own Society still believe in it? We have to clean our own homes and rid ourselves of all racial and caste discrimination before we could qualify to fight on a larger scale.

To discriminate in any way is contrary to the teachings of God. If we wish to make this country a fitting place for our successors to stay in, then now is the time for us to awake and broaden our line of vision

instead of remaining in that narrow rut.

I hope this plea will reach the big guns of these organisations and particularly to the one to which I refer, and that it will be accepted in the spirit in which it is given. I feel it appropriate to quote at this juncture, the words of our most revered and illustrious father, Mahatma Gandhi, which to my mind are appropriate for any kind of discrimination.

"The theory of racial equality in the eyes of the law, once recognised, can never be departed, and its principle must at all costs be maintained—the principle, that is to say, that in all the legal codes which bind the Empire together there shall be no racial taint, no racial distinction, no colour disability."

Pardon me for having to sign a non-de-plume but it is in the best interests of all concerned. I firmly believe that

"UNITED WE STAND"

War Cry In Pakistan

New Delhi, April 24.

A Press Trust of India despatch from Karachi says the Pakistan Muslim League has issued a draft manifesto proclaiming that it would strive to inculcate the spirit of 'Jihad' (holy war) in the people for the defence of the country in case "of violation of its frontiers from any quarter."

It attacks India for what it calls the "forcible occupation of Kashmir, Junagarh and other Kathiawar States."

It says: "The Muslim League demands strong action for recovery of these territories of Pakistan, namely Junagarh, Manavdar and other Kathiawar States that acceded to Pakistan

and which have been forcibly occupied by Bharat (India) through armed aggression.

"After the subjugation of independent Hyderabad, the wrongful lust of Bharat was directed towards independent Portuguese territories and this neighbour of Pakistan is denying the inherent right of a free plebiscite to the overwhelming population of Kashmir.

"If the Security Council fails to settle the Kashmir, Junagarh and Hyderabad problems without undue delay, the Muslim League will have to consider what effective steps it can take to secure the liberation of these forcibly occupied territories."

moving these sectional barriers that exist in our community. But their recent action in forming the above named society is not something that can be bypassed without any criticism. It seems they haven't advanced enough to break the caste and sectional barriers existing in the Gujarati community itself let alone the whole Indian community. It might be argued that the other Indian communities have not yet broken their sectional barriers so why should we. But to think in that manner is even worse than narrow-mindedness, because someone has to show the initiative and if none of the other communities can show it then why not us? Today the youth ought to be fighting with every ounce of

Kathiawad Hindu Youth Organisation because they have just been inaugurated and because it is formed by the community to which I belong. Also because it comprises of people in whom I had utmost faith. I believed that they will not stand for sectionalism and will fight tooth and nail to abolish such malpractices. I was shocked therefore that they have associated themselves with such organisations. However I still cherish the hope that before long they will endeavour to rectify their mistake. Mankind is prone to fallibility and there is always a chance to right the wrong.

We have to pride ourselves for being fortunate enough to be living in an age which pro-

Group Areas Bill Read A Second Time

THE Group Areas Amendment Bill was read a second time in the Senate on Tuesday, after a United Party amendment, in similar terms to the United Party amendment in the House of Assembly, had been rejected by 64 votes to nine.

The United Party amendment, moved by Senator C. F. Clarkson, declined to pass the second reading unless the Government paid adequate compensation, and provided alternative accommodation and freehold title in exchange for the loss of such title in the existing area.

Rejecting the amendment, the Minister of the Interior. Dr. T. E. Dinges, said the Opposition had assumed that if the area of Lady S. Bourne were declared European, a spirit of injustice and deprivation would be shown towards the Native inhabitants. The amendment left the matter in the air.

What was the adequate compensation and alternative accommodation that had to be provided? The question of compensation and alternative accommodation were dealt with under the Group Areas Development Act and by the Land Tenure Board, which only made

its recommendations after careful study.

The amendment did not go the full length of the United Party's declared policy which not only demanded freehold title for those who already held it but for any Native capable of acquiring it.

R. VITHAL

Bookkeeper, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income

Tax Returns.

Contact No 213 Macosa House,

Second Floor,

17 Commissioner Street,

Ferreiras town,

Johannesburg.

Phone 33-1654.

Cuticura
ANTISEPTIC OINTMENT

FOR SAFETY'S SAKE

A break in the skin is a "way in" for germs! Apply Cuticura Ointment—quickly. To rapidly restore skin health. To combat infection. To allay soreness, and to keep the injury clean and comfortable while it heals.

FOR CUTS AND SCRATCHES

Message From Dr. Tomi Kora

House Of Councillors, Tokyo, Japan

THE whole of Japan was mourning over the unthinkable early death of Mr. Manilal Gandhi, the liberator of colour prejudice in South Africa, as the news was printed in most of our leading papers. I deeply lament over the unexpected departure of our dear friend and co-worker for the cause of peace and justice. My heartfelt consolation goes to dear Mrs. Gandhi and family for the sad separation, with so much expectations and work left undone!

When Manilal Gandhi had launched his fight against wrongness of South African Government's racial discrimination laws, the Japanese public was aware of the severity of the struggle he was up against. Manilal Gandhi's heroic fight was greatly admired by our youth and women who at about the same time were struggling against government pressure over extending military air-bases, to be used for atom-bomb carriers, under the occupation forces of foreign troops! When he was arrested and sentenced for imprisonment, Japanese press reported in detail. African people's fight for human rights against age-long prejudices, are most sympathetically listened to on radio, when Japan being subdued and given up armaments yet had to suffer under military pressures. Power of non-violence is yet hardly well understood but this method is the only means for our masses to express their strong sentiments for real independence and freedom.

The Japanese leading paper, 'Asahi Morning Sun' carried the following news of the sudden death of Manilal Gandhi: "The son of the late Mahatma Gandhi, Mr. Manilal Gandhi died on 5th April at Phoenix Settlement, Natal, South Africa, with cerebral vessel stoppage, at the age of 64. He worked as the chief editor of 'Indian Opinion', originated by Mahatma Gandhi. He bravely fought in his whole life against white race domination in South Africa."

"Asahi" has a large circulation of over 6,000,000. The news appeared in the evening paper on the first page on April 6th.

The members of the Gandhi Peace League of Japan called a

meeting to pay their respects to Mr. Manilal Gandhi. We recall the message of the Indian Ambassador, Mr. R. B. Sen, on the occasion of the eighth anniversary of the death of Mahatmaji, saying that Gandhiji was possessed and inspired by the highest ideals of which human nature is capable, preaching and practising fearlessly the truth revealed to him, leading almost alone what seemed to be a forlorn hope

against the impregnable strongholds of greed and folly, yet facing the tremendous odds with a calm resolution which yielded nothing to ridicule or danger. Gandhiji presented to this unbelieving world all that is noblest in the spirit of man.

Yes, Manilal Gandhi's 'Indian Opinion' carried to Japan the cream of Mahatmaji's messages. Manilal was the son who knew the best treasures of Indian leaders, who could keep the fire burning in South Africa, where a new era is dawning into its darkest days of her history.

Africa, specially South Africa, must have many a thousand hardships today and tomorrow.

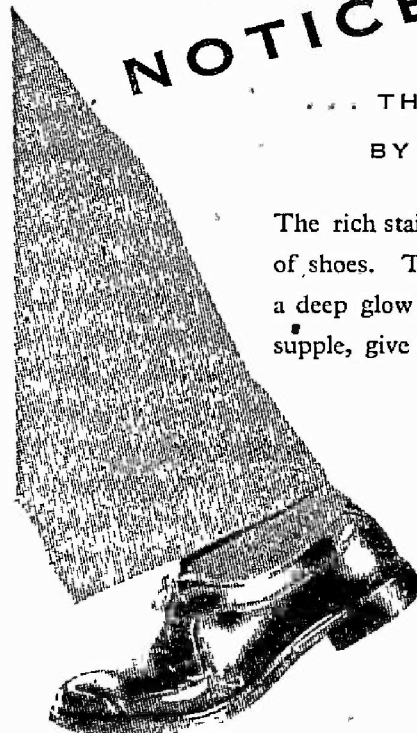
Yes, so it is with Asiatic nations. But victory is already in hand, and when the deepest night thickens, the dawn is certainly near-by. History never steps backward. So let us get united and together we will march on the road on which Mahatmaji smilingly and alone stepped, and Manilal bravely went on. Where there are strongholds of greed and folly, where there rises ridicule and danger, there is the path, where love conquereth against evil. That is the teaching of Gandhiji, and that is the lesson we are determined to follow faithfully...because bodily death cannot bill dignity and faith of the human soul.

IT'S
NOTICEABLE

... THE IMPRESSION MADE
BY WELL POLISHED SHOES

The rich stains in Nugget restore the colour of shoes. The finely blended waxes bring a deep glow and gleam, keep the leather supple, give that *noticeable* Nugget shine!

GOOD SHOES DESERVE NUGGET EVERY DAY!

AA 279

NEW LATEST RECORDS AND SONG BOOKS AVAILABLE

Nastik	6 Records	£2	9s.	6d.
Shabab	5 "	2	1	3
Aurat	5 "	2	1	3
Alibaba and Forty Thieves		1	13	0

Packing and Postage 5s. extra.

Latest Film Song Books In English

Taxi-Driver, Arpaar, Shabab, Deedar, Hamlog. 1s. 6d. each.

Gujarati Film Song Books 9d. each

Nastick, Udan-Kotola, Haridarshan, Shabab, Boot-Polish, Taxi-Driver, Nagin, Jhamela, Rangila, Arpaar, Badal, Albella, Baaz, Chaar-Chand, Bewafa, Kalighata, Raag Rung, BawreNain, Papee, Sagai, Tokar, Nobahar, Shikshat

Obtainable from:

BHARAT MUSIC SALOON

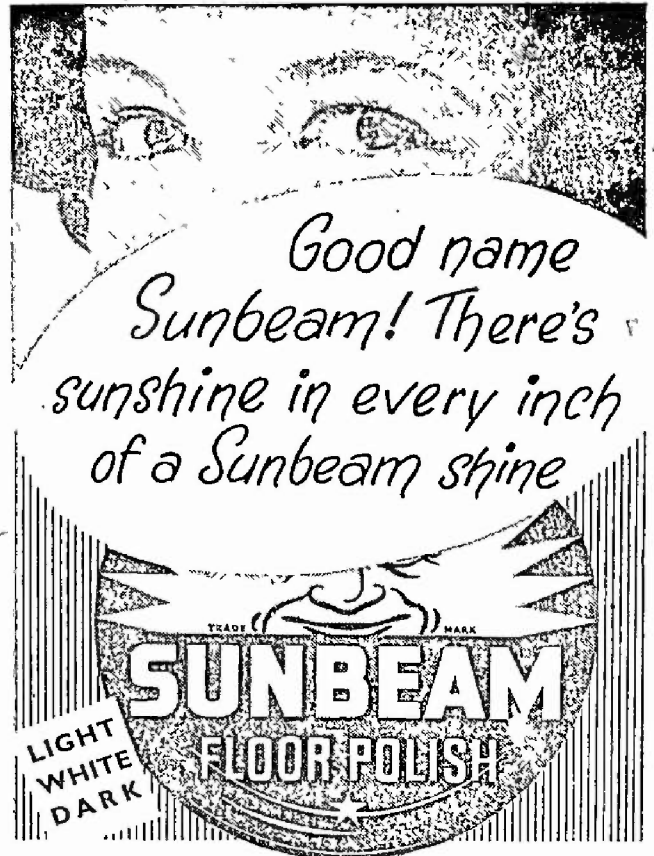
AND BOOKSELLERS

(Corner Grey & Lorne Streets)

286 Grey Street,

Phone: 26070.

DURBAN.

Shines...and shines...and shines

48

9638-3

Whenever, wherever infection threatens, doctors and nurses take elaborate antiseptic precautions. Nothing is left to chance. Almost every hospital and clinic, in Southern Africa, and in many countries overseas, relies on Dettol. This pleasant, non-poisonous fluid, deadly to germs, is harmless to the delicate human tissues the germs invade. In the home, as in the hospital, Dettol is the safe way to safety.

DETTOL

THE ANTISEPTIC DOCTORS USE

48

2358-2

BOOKS FOR SALE

GANDHIANA—D. G. Deshpande—(A Bibliography of Gandhian Literature)	5	0
PILGRIMAGE FOR PEACE—Pyarelal	12	6
TO STUDENTS—M. K. Gandhi	6	0
BAPU—Marry F. Barr	4	0
COMMUNAL UNITY—M. K. Gandhi	25	0
FAMOUS PARSIS	7	6
SEVEN MONTHS WITH GANDHI		
—Krisnadas	12	6
A RIGHTEOUS STRUGGLE		
—Mahadev Desai	2	8
GANDHIJI AS WE KNOW HIM—Intimate and delightful incidents by various writers	9	0
NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR		
Vol. I.—M. K. Gandhi	15	0
NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR		
Vol. II.—M. K. Gandhi	14	0
FROM YERAVDA MANDIR		
—M. K. Gandhi	1	0
Diet and Diet Reform—Gandhiji	5	0
Cleanings—Mira	1	6
Selections from Gandhi—N. Bose	10	0
Bhoodan Yajna	2	0
Sardar Vallabhbhai Patel (Vol. I)—N. D. Parekh	16	0
The Diary of Mahadev Desai—V. G. Desai	12	0

Obtainable from:

"INDIAN OPINION,"

P. Bag. Durban, Natal.

Cable & Tel. Add.: "HARGVAN".

Phone 29368.

P. HARGOVAN & CO.

(PTY.) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS
AND IMPORTERS.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

Tel. Add: "Charotar" Telephone: 33-9885.

MANCHESTER TRADING

—CO. LTD.—

ESTABLISHED 1923

Wholesale Soft & Fancy Goods Merchants

—&—
Direct Importers.

47, Commissioner Street,
JOHANNESBURG.

DELHI DIARY

By Gandhiji

This is a collection of Gandhiji's prayer discourses which he delivered during his last stay in Delhi.

Dr. Rajendra Prasad in his foreword says:

".....In these pages one can read the anguish which he (Gandhiji) felt and the superhuman effort which he was making to restore and re-establish human standards of life and conduct amongst us."

Price: 10s.

Obtainable from:

'Indian Opinion,' P. Bag, Durban, Natal

Seven Months With Mahatma Gandhi

Being an Inside View of the Non-co-operation Movement of 1921-22

By Krishnadas

Abridged and edited by Richard B. Gregg

Writing of the two volumes of which this is an

FOR ...

RUBBER STAMPS

AND

PRINTING

CONTACT ...

STANDARD PRINTING PRESS

GENERAL PRINTERS

AND

RUBBER STAMP MAKERS

73 BEATRICE STREET — DURBAN.

PHONE 61006

TELEGRAPHIC ADDRESS

P.O. BOX 2782

"QUICKPRINT"

ESTABLISHED 1927

The finest Indian Film Recordings Just Arrived, New Theatres

The greatest artist of our time hailed from
All-India Radio, Colombo, America and BBC

There is Magic in his Voice—Saigal

NOW ON FOR SALE

	3	Records	£1	10s.	0d.
Shahjehan	3	"	1	10	0
Tansen	3	"	2	0	0
Bagat Sardas	4	"	2	0	0
Lagan	4	"	2	0	0
Banphool (Kannan Devi)	4	"	2	0	0
Tadbir & Majboor	2	"	1	0	0
Dusman	2	"	1	0	0
Dorte Matha	2	"	1	0	0
Zindigi	2	"	1	0	0
Devadas & Street Singer	2	"	1	0	0
Myeister	3	"	1	10	0
6 Loose Single Quavalee	6	"	3	0	0
Remo & Juliet Film	4	"	2	0	0
Shama	4	"	2	0	0
Meeru	6	"	3	0	0
Anmolgodhai	6	"	3	0	0
Zeenath	6	"	3	0	0

Best records Local Printed and from I

પુસ્તક ૫૪ મું—અંક-૧૬
તા. ૪ મે, ૧૯૫૬.
છુટક નકલ પે. ૬
દર શુક્રવારે બહાર પડે છે.

ઇન્ડિયન

ઓપિનિયન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે સને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.

પ્રાર્થના પ્રવચન

(પૂ. કેદારનાથજી)

[શ્રી મણીલાલ ગાંધીના અંગીયારમાં ને દિવસે મુંબઈમાં મણીભુવન કે જે ગાંધી સ્મારક નિધિનું મકાન છે તેમાં શોક સભા ભરવામાં આવી હતી. તેમાં પ્રાર્થના બાદ પૂ. નાથજીએ જે પ્રવચન કર્યું હતું તે અમે આપીએ છીએ.—વ્યવસ્થાપક ઈ. ઓ.]

મિત્રો અને બેનો,

આજે મારી ઉપર બહુ કટુ કર્તવ્ય આવ્યું છે. જીવનમાં કંઈ સારા પ્રસંગો આવે છે અને કંઈ કટુ કર્તવ્યો પણ આવે છે. આપણી વચમાંથી આપણા ભાઈ મણીલાલ ગાંધી ચાલ્યા ગયા. માણસ નવ્ય છે ત્યારે દુઃખ તો સૌને થાય છે. પરંતુ જ્યારે અન્યાયનો સામનો કરનાર પુરૂષ પોતાનું બલિદાન આપે છે ત્યારે આપણને જરૂર દુઃખ થાય છે છતાં ધન્યતા પણ લાગે છે. જે તેમનું જીવન જોયું છે. મારા મનમાં દુઃખ અને ગૌરવ, શોક અને અભિમાન બન્નેનું મિશ્રણ છે. માણસ જન્મ લે છે એટલે તે એક દિવસ તો જનાર છે. પરંતુ જે કીર્તિ મેળવીને બંધ છે : સત્કાર્ય કરીને બંધ છે; તેઓ જતા નથી. જેમનું જીવન કીર્તિ મેળવ્યા વિના પસાર થાય છે તેમનું વૃથા જીવન છે. ધર્મમાર્ગે ચાલવાથી કીર્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

મણીલાલ ભાઈ અકાળ ચાલ્યા ગયા. તેમનું જીવન અન્યાયોનો સામનો કરતાં કરતાં ખલાસ થયું. તેમનું શરીર અને મન અન્યાય પ્રતિકારમાં ઘસાઈ ગયું હતું. તેમનો અને મારો સંબંધ કૌટુંબીક હતો. આપણે પોતાને બાપુજીનાં અનુયાયી માનીએ છીએ પણ સાચા વારસ તો તે હતા. તેઓ બાપુજીનાં માર્ગે ચાલ્યા અને જીવન ખલાસ કર્યું. કર્તવ્ય કરતા કરતા તે ગયા. આથી બાપુના સાચા વારસ મણીલાલ છે. દક્ષિણ આફ્રિકાનું કામ તેમણે ચાલું રાખ્યું. ત્યાં કામ ઘણું કઠિણ હતું. તેઓ ઘણીવાર જેલમાં ગયાં. ઉપવાસ પર ઉતર્યાં. ઉપવાસ સમયે જ્યારે સુશીલા બેનનો પત્ર આવતો ત્યારે અમને ગૌરવ લાગતું, અને એક રીતે ચીંતા પણ થતી. દક્ષિણ આફ્રિકામાં જે સાંભળ્યું છે તેમ આપણને કુતરા કરતાં પણ ખરાબ રીતે રાખે છે. તેઓએ મોનવતાનાં હકકને માટે લઠ્ઠતાં લઠ્ઠતાં જીવન પુરૂ કર્યું છે. મને લાગે છે કે બધા ભાઈઓમાં તેમનું શરીર સાકું હતું. સમાજ કાર્યને માટે તેમણે પોતાનું જીવન ખલાસ કર્યું છે. તેમનાથી હીંદી લોકોનું અપમાન સહન નહોતું. થતુ તે માટે ઉપવાસ અને જેલ લોગવી. જેલની બહાર કોય તો પણ આ ચીંતા રહેતી જ.

જે તપાસ કરી કે મણીલાલ ભાઈએ બાળકો માટે કંઈ પ્રાપ્ત કર્યું છે કે, નહિ તો બાળવા મળ્યું છે કે કંઈ નથી. છતાં તેઓ ક્યાં નહિ તેમ હઠયા નહિ બહારનાં જગતનું ધન કમાયા નથી. પણ સાચું ધન અને ઐશ્વર્ય તેઓ પુખ્ત કમાયા છે. થોડા સમયમાં તેઓ બહુ કમાયા છે. બાપુજીની સંપત્તિ તે તેમની સંપત્તિ હતી, મણીભાઈ માટે બાળકોના જીવે તુકારામ મહારાજનો જે અભંગ પ્રાર્થના સમયે ગાયો તે વ્યાજબી છે. તન મન ધન પંઠરીનાથને આપ્યું પછી શું રહ્યું? અર્થની ઇચ્છા નથી કોઈ આશા નથી. તુકારામ કહે છે કે મારી પાસે પરમાત્માનું નામ સિવાય બીજુ દામ નથી. પરમાત્માનાં કાર્ય માટે તેમણે આખી જીવન વિતાવી છે. આનું ભાગ્ય બધાને માટે નથી હોતું. જેઓ ધર્મ અનુસાર વર્તે તેને જ હોય છે. આવા પુરૂષો બંધ તો છે પણ પોતાની પ્રતિભાના રૂપમાં કાયમ રહે છે. આજે આપણે સૌ કોઈ ભોગા મળ્યા છીએ તે કોઈ ધનિક અગર સત્તાવાન ગયા તેમને માટે નહિ પણ દિવ્ય કાર્ય કરનાર માનવી ગયા તેને અંજલિ આપવા ભોગા થયા છીએ. મહાત્માજીનું તત્વ તેમણે અમર રાખ્યું છે. અન્યાયનો પ્રતિકાર કરવો અને તે પણ શાંતિ અને પ્રેમથી તેમજ અહિંસાવૃત્તિથી અને દ્વેષવિના સામનો કર્યો છે. તેમણે જે તત્વને માટે બલિદાન આપ્યું છે તે તત્વ જ્યાં સુધી માનવ સમાજમાં રહેશે ત્યાં સુધી તે જીવંત છે. આવા એક પવિત્ર અને કાર્યનિષ્ઠ પુરૂષને અંજલિ આપવા આપણે ભોગા થયા છીએ. આપ ન બોલો છતાં આપ સૌના મનમાં આવા ભાવો ઉઠ્યા છે દરેકનાં હૃદયમાં આ ભાવ હશે તેમ હું માનું છું. આવા માણસનાં જીવનમાંથી પ્રેરણા મળે છે. જગતને માટે અગત્ય, અગત્ય તે ગયા, તેવી શક્તિ પ્રભુ આપણને આપે એ પ્રાર્થના છે. જે સદ્ગુણ તેમણે બતાવ્યા છે તે આપણમાં આવે તે સાચી અંજલિ છે. બે મિનીટ શાંતીપૂર્વક પરમાત્માનું અને મણીલાલજીનું ધનરજી કરવું.

સસુહ—શકિત

અહિં પડેલો એક મોટો, પથ્થર આપણે દુર કરવો છે. એક જણ બે વાગે નવરો છે, તો તે ત્યારે પ્રયત્ન કરશે. બીજો ૨૦ વાગે નવરો છે તો તે ૨૦ વાગે કરશે. ત્રીજો ૩૦ વાગે કરશે. એમ બે ચાલશે તો પથ્થર હટશે નહિ અને બધાની શકિત પણ વેડકશે. પથ્થર હટાવવા માટે બધાને પોતાનો હાથ એક જ સમયે, એકી વખતે આપવો પડશે તો જ એ હટશે. આમ બધા સાથે મળી ન કરીશું તો થોડા સમયમાં આ કામ પુરૂં પણ થઈ જશે.

ધર્મ પાલન માણસને કેટકેટલીક મિથ્યા અસાંતી, વ્યથા અને મયામણે માંથી બચાવી લઈ શકે છે અને આનંદ આપે છે.

—૦—

જ્યાં કુસંપ છે, જ્યાં સ્વાર્થનો અંધારો છે, જ્યાં સંકુચિત દષ્ટિ છે ત્યાં પરરાજ્ય ચક્ર નીચે રહેવાનો અવસર આવે જ.

—૦—

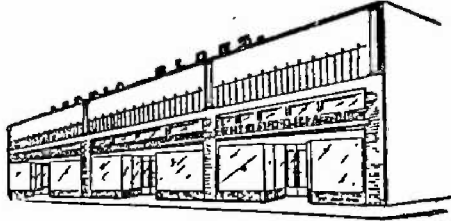
શાંતિ તો બે જાતની હોઈ શકે છે. એક અંદર. અંદરની સમજીતી થી ચએલી શાંતિ અને બીજી પારકાએ તોપ બંદૂકના ભયે લાદેલી શાંતિ. ખીજા પ્રકારની શાંતિ નહોતી એ પ્રજ્વળતા આત્મરક્ષણના સામર્થ્યની દૃષ્ટિએ અદેવર છે.

—વિનેબા.

K.M. Lodhia & Co.

Manufacturing Jewellers and General Dealers

22 ct Jewellery made to order in latest designs

ખાવિસ કેરટ

સોનાના દાગીના ખાસ અમારી બતી દેખરેખ નીચે અમને અપાયેલ કામ સંતોષ પામે એવા રીતે કરીએ છીએ.

નેકલેસ, જ્યુલી જ્યુલી રીઝાઇનની બંગરી અછોડા, સાડીની પીન, વીંટી બકકલ એરોંગ વગેરે બનાવીએ છીએ.

106 Prince Edward Street, Durban.

તાજું ઉમદા ફરુદ

ફરખનલું ટકાઉ આદુ ૮ પેની રતલ, ત્રણી કળીલું લસણ ૧૦ પેની રતલ, પાપુક નં.૧, શી. ૧૦-૦ ૧૦૦. નં. ૨, શી. ૮-૦ ૧૦૦. પોસ્ટેજ જુદું.

કચુરી અને ચેવલી પાન બનર બાવ પોસ્ટેજ જુદું. બારફીટ શી.

૧૦-૬ ડકન; લાંબી અને રફવેર બારફીટ શી. ૧૧ ડકન.

કાંદા, બટ્ટા (આદુ) હમેશાં હમારે ત્યાંથી મળશે.

રોસેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને બેલજમન કોંગોના જોરડરો હપર પુરક ધ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરખીટ કઠાવી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.

WHOLESALE FRUIT MERCHANTS

P. O. Box 251. DURBAN.

લગન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણના અમે સ્પેસીલીટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંગત દેખરેખ નીચે યુનીયનના અને રોસેસીયાના કોઈ પણ ભાગમાં તમારે મુકામે આવી રસોઈ કરવાનો અમે કન્સાક વર્ષશું.

કેપીટનસ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીઠાઈ હાઉસ)

ત્રે અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના પુષ્પાપર - ડરબન.

ફોન નંબર ૨૩૪૧૪

ટેલીગ્રામ: KAPITAN.

Phone 22905

Tel. ADD.: "GANDABHAI"

The Home Of
INDIAN SWEETMEATS.

G. C. Kapitan & Son Vegetarian Restaurant

Upcountry customers are requested to send their
POSTAL ORDER with their orders.

Write For Price List.

બહારગામના ગ્રાહકોને ખાસ સુચના

ગ્રોહર સાથે પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલવા મહેરબાની કરવી. મીઠાઈની કોમિટ ઉપરાંત નીચે મુજબ પોસ્ટેજ ઉમેરવા વિનંતી છે.

નો. રોસેસીયા શી. ૧-૦ રતલે. સર્ધન રોસેસીયા ૯ પેની રતલે. યુનીયનમાં ૩ પેની રતલે.

પ્રાપ્ત લીસ્ટ મંગાવો

154 GREY STREET,
DURBAN.

નવલ કથાઓ

ઝેર તો પીધાં છે બણી બણી	૧	૧
સાગર કથા	૭	૬
પ્રજ્જ સુવિત	૭	૬
આત્મી કાલ	૭	૦
નીલ પંખી (નાટક)	૫	૦
ગોદાન (બંગાલીનો અનુવાદ) ભાગ ૧. ૨. સેટના	૧૬	૦
ચોરાની વાતો	૧	૦
બહીષ્કાર	૬	૦
વિવાહ મંદિર	૧	૬
પ્રદીપ	૭	૬
સાગર સામ્રાટ	૭	૦
ફીરફની વાતો	૧	૦
પૌરાણિક નાટકો	૫	૬
ચોવન ભાગ ૧. ૨. સેટની	૧૨	૦
આશાલું બીજા ભાગ ૧. ૨. સેટની	૧૪	૦
હરીયા વાટ	૧૦	૦
કાંતી	૭	૦
શકિત હૃદય અને સંયુક્તા	૬	૦
વસુધેવ	૬	૦
ઉદ્ધો પ્રયાગ	૭	૬
સ્વાધ્યાય ભાગ ૧. ૨. સેટના	૧૩	૬
દુર્ગા	૮	૦
જયસીંહ સિંહરાજ	૧૦	૦
માનવતાનાં લીલાંગ	૧૫	૦
પ્રભાત કોરજો	૮	૦
માનવતાના સુલ	૭	૦
ઉદ્ધો અભિનય	૭	૬
કપાલ કુંડલા (બંગાળી અંક)	૬	૬
અણપુટ ધારા	૭	૬

'Indian Opinion', Private Bag, Durban.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૪ મે, ૧૯૫૬.

છુપા રેડીઓનું મથક

છુપા રેડીઓના મથકના ઉદ્ભવથી દેશભરમાં ખળભળાટનું મોજી ઉછળી રહેલું જણાય છે. આ છુપા રેડીઓ આજની સરકાર-નેશનલ પક્ષની વિરુદ્ધમાં પ્રચાર કરવા માટે વપરાય છે.

સમજી શકાય છે કે આટલા વર્ષોની ઉંઘમાંથી હવે આ લોભા કેમ જાગ્યું યા છે. દક્ષિણ આફ્રિકાના એક પક્ષ ગોરાએ સરકારની નીતી સામે એક પક્ષ સાચું વિરોધી પગલું આજ સુધી ભયું નથી. યુનાઇટેડ પક્ષ/પોતાનું માન ખેલું છે. કારણ ધાર્મિકમાં બેકા મેળવવા માટે ફક્ત તે બખાળા કાઢવા કરે છે અને તેથી યુનાઇટેડ પક્ષ સમગ્રમ હવે નેશનલીસ્ટ પક્ષના જેવા જ મણાય.

આથી આજ સુધી નેશનલીસ્ટ પક્ષ ની નીતીનો વિરોધ ફક્ત ખીન-ગોરા જોએ જ કર્યો છે. તેનું કશું પરિણામ નથી આવ્યું એ ખતાવે છે કે, આજના આધુનીક રાજનું ડેટલું બળ છે. પણ એ બળ હવે બહુ વખત નહોં રહે. હવે એ વખત બહુ દુર નથી કે, બ્યારે ખીન-ગોરાએ રાજકીય વાતોની લેવડ દેવડનો નીવેડો આજની સરકાર સાથે કરી લેશે.

આ મળેલી તકને લીધે નેશનલીસ્ટ પક્ષ છુપા તુમાખીમાં આજ સુધી રજો છે. એ પક્ષ એટલો બધો બળવાન જણાવે કે ઘણા ઇંગ્લીશ બોલનારાઓ તેમની તરફ વળતા યયા હતાં.

ઘણી ડરખતની ખાનગી કુકતિમાં પક્ષ ધલાયદાપણની નીતીને દાખલ કરી જુદા વિભાગો ખીન ગોરાઓ માટે ચર કરી દીધા હતાં. ડરખત શકેરની મ્યુનીસીપલ વાચનાલયમાં બ્યાં આજ સુધી ખીન-ગોરાઓને અનુક વિભાગમાં જવા દેતા તેની પણ બંધી કરી દીધી છે.

ઇંગ્લીશ બોલનારાઓ નેશનલીસ્ટ પક્ષને સાચ આપી તેને વધુ જોરદાર કરી રજા હતાં, તેથી સરકારને મન શવતું થયું હતું. આથી હવે આપણે સમજી શક્યું કે, છુપા રેડીઓના પ્રચારથી ઇંગ્લીશ બોલનારાઓ શું કામ ખળભળા ઉડયા છે.

અમે દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકારને ચેતવણી આપીએ છીએ કે, જે તે આ છુપા રેડીઓના ખરા હેતુ વિશે જાણવા ઇચ્છતી હોય તો તેને પાહલી

જીમીકા તપાસવી જોઈએ. અમે જાણીએ છીએ કે યુરોપમાં નાઝીઝમની સામે પ્રચાર કરવા છુપા રેડીઓનો પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો હતો. અને નાઝી સામે યુદ્ધ કરવાને ઉશ્કેરવા માટે તે ફટલો ઉપયોગી થઈ પડ્યો હતો તે પણ અમે જાણીએ છીએ.

એટલી ખીના સત્ય છે કે, જે વરતુ રાજકીય નેતા, કે વર્તમાનપત્રો ન કરી શકે તે વરતુ આ છુપા રેડીઓ કરશે, સરકારની બંધી બાજુ તે ઉઘાડી પાડશે. આને પરીણામે આ-પણી સામે જે મોટા પ્રશ્નો ઉભા થયા છે. જે ઘણી ઉડી વિચારણા માગે છે. એક એ કે, છુપા રેડીઓ પર જે કાંઈ કહેવામાં આવે છે તેના આદર્શો ઘણા સંકુચિત છે. હજી સુધી જે કાંઈ તેણે કહ્યું છે તે ફક્ત ઇંગ્લીશ બોલનારાઓને ઉદ્દેશીને જ કહેવાય છે. આફ્રિકાનસ રાજવાદને બદલે તેઓ ઇંગ્લીશ રાજવાદનો પ્રચાર કરે છે. ખીન-ગોરાઓને તેનાથી કશો જ ફાયદો નથી. દક્ષિણ આફ્રિકાના રાજદારી પ્રશ્નમાંનો એક અગત્યનો પ્રશ્ન આ છુપા રેડીઓના પણ ધ્યાન બહાર રહી ગયો છે. રંગબેદનું મૂળ રંગ નથી પણ માનવી તરીકેની આપણી કીમત નથી તે છે. અને મહત્વનો આ સવાલ છુપા રેડીઓ ના ધ્યાન બહાર રહેવાથી તે નેશનલીસ્ટ સરકારનો વિરોધ દેખીતી રીતે કરતું હોય તો પણ તે સાચો વિરોધ નથી પણ તેના હાથમાં તે રમે છે. આ દ્રષ્ટિબીજુથી જોઈએ તો ઇંગ્લીશ બોલ નારાઓ નેશનલીસ્ટોની સામે વીરોધ ઉઠાવી રજા છે.

આને આપણે એ તબકે રજોવા છીએ કે દક્ષિણ આફ્રિકાના સવાલનો ઉકેલ કરવાને જુદા જુદા રાજવાદો ઉભા કરવાની જરૂર નથી પણ સંપૂર્ણ સંગઠન કરી તેનો ઉકેલ કરવાની જરૂર છે. રાજવાદોની રાજકીય ભાવના જે આપણે ઉભી કર્યું તો તેનો અર્થ ફક્ત ઉશ્કેરણીજ કરવાનો થશે. આફ્રિકાને પોતાનો કડવો અનુભવ સિખવે છે કે દક્ષિણ આફ્રિકા માં આજ વાદની કથી જરૂર નથી અને હીંદીઓ પણ તે હવે જાણે છે. ઇંગ્લીશ બોલનારા ગોરાઓને તેમના રંગની કીમતને ઘણ તેઓને આ પાઠ સિખવા માટે કઠાય વાર લાગશે. તે

લોભા માને છે કે નાઝરીક હકો કરતાં તેમનો ગોરા રંગ આ દેશમાં ફરતીને માટે વધુ ખાતી હાથક ખરોસો છે. અમે આશા રાખીએ છીએ કે તેઓ સવેળા ચેતે અને પોતાની જીલ સુધારે, જે કે છુપા રેડીઓના પ્રચાર પરથી તેઓ હજી ચેત્યા હોય એમ નથી લાગતું.

ખીજે પ્રશ્ન એ કે, આ છુપા રેડીઓ જે આદર્શો પર રચાયે છે તે લઘુમતી ને જ પસંદ છે. ચચી ખાતર માની લો કે, જે ઇંગ્લીશ બોલનારાઓ ઉશ્કેરાઈને આફ્રિકાનસની સામે વિરોધ માં ઉભા રહે તો તેઓની લઘુમતી નીળ ભામની હોવાથી તેઓ જીતની આશા ક્યાંથી રાખી શકે?

ઇંગ્લીશ બોલનારાઓને જે ખરેખર દક્ષિણ આફ્રિકાને ડેમનવેલ્યમાં સામેલ રાખવાની તરફદારી કરવી હોય તો, તેઓએ પોતાના આદર્શને વિશાળ કરી રંગબેદને જીવનમાંથી કાઢી નાખી;

ખીન-ગોરાઓ સાથે એક થઈ નેશનલીસ્ટોનો વિરોધ કરવો જોઈએ. આમ કરવાથી જે સંતોષજનક મુદા એ તેમની તરફેણમાં હશે, એક એ કે, તેઓ રંગબેદને દુર કરશે એટલે તેઓ આદર્શની ઉચ્ચ ભુમીકાએ રહેશે, અને ખીજું કે તેઓની લઘુમતી ખીન-ગોરાઓ સાથે બેગા થવાથી જલ્મતીમાં ફેરવાઈ જશે. જે તેઓ આમ ન કરે તો તેઓ ફક્ત લખોટા ની રમત રખી રજા છે એમજ માનવું રહ્યું.

છુપા રેડીઓના પ્રચારકો માને છે કે, તેઓ નેશનલીસ્ટોને ડરાવી શકશે પણ અમને તેવી કશી આશા નથી.

અમને તો લાગે છે કે, જેમ ઘોડાક વખત પર એક પક્ષ ‘ટોચ’ કમાન્ડો’ નામથી ઉભો કરીને ડેટલાઈએ થોડાક વખત માટે ગરમ વાતાવરણ કયું હતું તેમજ આ પણ થોડાક વખત માટે જ હશે.

વિવિધ વર્તમાન

ફાધર હાલરટનની ચોપડી પર ડો. નાયકર

ડો. નાયકર કે જેઓ દક્ષિણ આફ્રિકાની કોંગ્રેસના પ્રમુખ છે તેઓએ એક નિવેદન કરતાં જણાવ્યું હતું કે, ફાધર હાલરટને “નોટ ફોર યોર કમ્પ્ટ” નામની ચોપડી લખી તે દક્ષિણ આફ્રિકાની જ નહીં પણ સમસ્ત માનવજાતની એક મહાન સેવા કરી છે. એ તો જાણીતું જ છે કે નેશનલ સરકાર અને રંગબેદમાં માનનારાઓને આ પુસ્તક પસંદ નહોં જ પડે. છતાં તેઓ પણ એમાંની સત્ય ઘટનાઓને પડકારી નથી શકતાં. ફાધર હાલરટને યુનીયનની જનતા માટે ઘણું કયું છે અને હવે દરીયા પાર જઈને તેઓ સાહચ આફ્રિકાના સૌથી સારા જ્ઞેલગી થયા છે.

પ્રત્યેક સાહચ આફ્રિકાને આ પુસ્તક વાંચવું જોઈએ.

મી. લીઓ લોવેલ એમ. પી.

મી. લીઓ લોવેલ જેઓ મજુર પક્ષના ધારાસભાના ખીનોની ખાતેના સભ્ય છે અને મૂપ એરીયાઝ એક્ટ પરિષદ ભારત હોલમાં ડરખતમાં તા. ૫મી યનીવારે ૨-૩૦ ના ઉઘાડવાના છે. તેઓએ આ થોડાક અઠવાડિયા દરમિયાન રંગબેદ વિરુદ્ધ ઘણું કહ્યું છે. પ્રીટોરીયામાં બસોમાં દાલ જે રંગ બેદ ચર કર્યો છે તેનો વિરોધ કરતાં તેઓએ એક બાપણમાં કહ્યું હતું કે, “બસોમાં રંગબેદ કરવો એને હું મારા સાથીઓનું સખત અપમાન સમજું છું. હું જરાપણ માનવા ને તઈવાર નથી કે ખીન-ગોરાઓ

આપણા કરતાં ઉતરતાં છે.

આને એ સમય પાક્યો છે કે જે ગોરાઓ આ સરકારની નીતીની વિરુદ્ધ હોય તેઓ આની સખાઓમાં મોટા પ્રમાણમાં બેમા યાય. ધારાસભાની બહાર સરકારનો કશો અવાજ નથી. આથી જે આપણે આ રંગબેદને દુર કરવો હોય તો ફક્ત કલડ’, કે આફ્રી કનોની સાથે જ થઈને નહોં પણ સમસ્ત પ્રજાએ બેગા થઈને રોકાર કરવો જોઈએ.

હાલની ધારાસભાની બેકકમાં મી. લોવેલે રંગબેદની વિરુદ્ધ ઘણા બાપણો કયાં હતાં અને બધા જ ભાષણોમાં મૂપ એરીયાઝ એક્ટનો તેમને સખત વિરોધ કર્યો હતો.

સીલોનના નવા વડા પ્રધાન

સિલોનના વડા પ્રધાન બંદરનાયક શ્રી નેહરના અનુયાયી છે અને શાંતી ચાહક છે. તેઓ એકસરોડની ડીઝી ધરાવે છે અને મી. એન્યની ઇડન સાથે તેઓ બધતાં હતા. ૫૬ વર્ષની તેમની હાલ જીમર છે. મેરીસ્ટર થયા પછી તેઓ સીલોનમાં પ્રેક્ટીસ કરતાં. અને ૧૯૨૫થી તેઓ રાજ કારણમાં બાગ લેતા થયા હતાં. તેઓ સીલોનની નેશનલ કોંગ્રેસના પ્રમુખ હતાં. અને પાર્લીમેન્ટમાં પણ ૨૨૫ હતાં. ૧૯ વર્ષ સુધી પ્રધાનપદે જુદા જુદા હોદાઓ પર સુંદાઈ સીલોન ની સેવા કરી છે. સીલોનમાં ૧૯૪૫ માં સેનાનાયક સરકાર રચાઈ ત્યારે બંદરનાયક ગૃહના નેતા હતાં. જન્મે તેઓ ખ્રીસ્તી હોવા છતાં ૧૯૪૦માં બૌદ્ધ ધર્મ તેઓએ સ્વીકાર્યો હતો.

જોડાઈમાં શ્રી રામ
ન્યાતિ ઉત્સવ
 જોડાનીસભર્ગના શ્રી. ટ્રાંસવાલ હોંડુ સેવા સમાજની એક સભા ૧૯મી એપ્રિલ, ૧૯૫૬ના શ્રી. ગાંધી હોલમાં શ્રી. રામચંદ્રજીની ન્યાતિ ઉત્સવમાં મળી હતી.

પ્રમુખરથાનેથી શ્રી. પ્રા. મો. જોશી એ કહ્યું કે રામાયણમાં મુખ્ય પાંચ પાત્રો, રામ, સીતા, લક્ષ્મણ, ભરત અને શત્રુઘ્ન એ સર્વેનું આદર્શ જીવન છે. શ્રી. રામચંદ્રનું મતપાલન, સીતાનું શિષ્યવત, લક્ષ્મણનું ધ્વજાયત્રી, ભરત નો બ્રાતૃભાવ અને શત્રુઘ્નની મીન સેવા. દરેક માણસનાં ઉત્થાન માટે પ્રેરણા આપનારાં છે.

શ્રી. રામચંદ્રજી પહેલા આર્થ' રામ હતા. તેવાંએ આર્થ' અને અનાર્થ'નો મેળ સાધ્યો. હોંદને ધર્મ' અને

ભાષાનું સુરેખ દર્શન કરાવનાર આર્થ' લોકો છે, પણ હોંદમાં વસવા આવે પ્રાચીન પ્રજ્ઞાઓમાં, દુષ્ટરી, નિપાદ, કિરાટ અને દ્રવિડ એ સર્વેથી પાછળ આર્થો છે એમ વર્તમાન સંશોધન કરી કહે છે. રામાયણ ૨૭૦૦ વર્ષ પુર્વે લખાઈ હશે એમ માનવામાં આવે છે. શ્રી. જીખાનાથ ઉશાનાથ ભારતરે રામચંદ્રજીના જીવનપર મનનીય પ્રવચન કર્યું હતું અને શ્રી. મણીભાઈ પટેલ તથા શ્રી. નાયુભાઈએ રામાયણ ના કેટલાક પ્રસંગો વાંચ્યા હતા. શ્રી. ધર્મશલાલ મહારાજે પ્રાસંગિક બંબન ગાયાં હતાં. અન્ય બંબન માતા રાજોમાં શ્રી. હામોદરભાઈ ધનંજી, સૌ. જસુબેન તથા કુમારી રત્ન પ્રભા અને કુમારી નિર્મળા હતાં. રામધુન અને શાંતિપદ બાદ ઉત્સવ પુર્ણ થયો હતો.

તેઓના કાષોમાં તેઓ ઘણીવાર એકલા યજ્ઞ જતાં છતાં તેઓ શાંતી અને શ્રદ્ધાના બળ પર આગળ વધતાં હતાં અને તેમ કરી તેઓએ જગતને આજે એક પાટ શિખવ્યો છે." મણીલાલ ગાંધીનું વર્તમાન પુત્ર 'ઇન્ડિઅન ઓપીનીયન' ગાંધીજીનાં આદર્શોનો પ્રચાર કરતું. મણીલાલ ગાંધી, ગાંધીજીના એક જ પુત્ર હતાં કે જેને દક્ષિણ આફ્રિકામાં લડતની જ્યોત હ'મેશા જળતી રાખી હતી.

જોડાઈ કોશ મોટો
 ગુજરાતી કે ગુજરાતી ઠીકથનરી.
 કીમત પા. ૧-૨-૬.
 મળવાનું ઠેકાણું આ ઓપીસ
 'Indian Opinion'
 Private Bag,
 Durban, Natal.

ડો. ટામી કો. કેરા

(હાઉસ ઓફ કોંગ્રેસીસ. જાપાન)

શ્રી. મણીલાલ ગાંધીના અકાળ મરણના સમાચાર બધા છાપા આમાં, પ્રસિદ્ધ થયેલા જોયા ત્યારે અમને સમસ્ત જાપાન વારીઓને ધણું દુઃખ થયું હતું. શાંતી અને ન્યાયને માટે લડનારા એક ખરા મિત્ર અને સાથીને ઓછા હું પણ ધણા જ દિલગીર થયો છું. હું તેમની પત્નીને અને ગાંધી કુટુંબને મારી ખરા અંતરની દિલસોજી પાકું છું કે, પ્રીયુત ગાંધી પોતાનું કાર્ય પુર્ણ કર્યા પહેલા જ તેઓની વિદાય લઇને તેઓથી અલગ થઇ જાય છે.

"ગાંધી પીસ" સંસ્થાના સભ્યોએ બેગા યજ્ઞ એક' સભા ગોઠવી હતી અને તેમને મોટે પ્રાર્થના કરવામાં આવી હતી. જેઓ બધા વિશ્વશાંતી પરીષદમાં બેગા યજા હતાં તેઓને

શોક ઠરાવ

"પૂ. મહાત્માજીના સુપુત્ર શ્રી. મણીલાલ ગાંધીના તા. ૪-૪-૫૬ના રોજ ડરબન સુકામે થયેલા શોકજનક અવસાન બદલ પોરબંદર શહેર સુધરાઇ ની આ સભા ઉડો શોક જાહેર કરે છે. પૂ. મહાત્મા ગાંધીજીએ દક્ષિણ આફ્રિકામાં શરૂ કરેલી હોંદીઓના-હકોની રક્ષણની પ્રતિજ્ઞા આજુ રાખવામાં શ્રી. મણીલાલ ગાંધીએ ઘણીજ-હેમત ઉઠાવી હતી તથા એક સ્વતંત્ર નિડર પત્રકાર તરીકે પણ તેઓ શ્રીએ હોંદી પ્રજાની ઘણી ઉમદા સેવા કરી છે. આવા સેવાભાવી રાષ્ટ્રીય નેતાના અવસાનથી હોંદી પ્રજા ને ઘણી મોટી જોટ પડી છે તેમ આ સભા માને છે. પરમહુપાણુ પરમાત્મા તેમના અમર આત્માને અખંડ શાંતિ આપે તથા તેમના કુટુંબીજનો અને હોંદી પ્રજા ઉપર આવી પડેલ આપત્તિ સહન કરવાની શક્તિ આપે તેવી આ સભા નમ્ર પ્રાર્થના કરે છે, તથા સહગતના માનમાં આજનું કામકાજ બંધ રાખવાનું ઠરાવવામાં આવે છે."

દક્ષિણ આફ્રિકાના રંગબેદની નીતી સામે જારે જારે મણીલાલ ગાંધીએ વિરોધી પગલાં ભર્યાં છે ત્યારે હ'મેશા જાપાનની પ્રજાને તેમના ખાંચરો મળતા, અને એમની વીરતા બરી લડતને લીધે બધા એમને આદર કરતા. જ્યારે તેઓ પકડાયા અને જેલવાસ ભોગવ્યો હતો ત્યારે જાપાનના બધા વર્તમાન પત્રોએ તેમના પગલાંને ધણું જ આવ કાયું હતું. આફ્રિકન લોકોની લડત ના સમાચાર બધા ધણા જ ઉત્સુકતાથી રેડીઓપર સાંભળતાં. જાપાન યુદ્ધમાંથી હ'ડી. અયું અને હોંસિક કાંતીમાંથી હાય ઉઠાવી લીધા છતાં તેને ધરકર તરફથી ધણું સહન કરણું પડ્યું હતું. અહિંસાનું બળ લોકોને હજી પુરી રીતે સમજાયું નથી પણ એજ એક માર્ગ છે કે જેનાથી આ-પણે પુર્ણ આઝાદી મેળવી શકીયું.

અહીંનું પ્રખ્યાત છાપુ 'અસાહી મોરનીમ સન' જેની નકલ ૧૦૦૦૦૦૦૦ છપાય છે તેને પોતાના પડેલા પાના પર મણીલાલ ગાંધીના અવસાનના સમાચાર અને મોટા લેખ આપ્યો હતો.

ગાંધીજીની આદર્શી વરસી વખતે બી. આર. સેને જે કહ્યું હતું તે આજે પાદ આવે છે. તેઓએ જણાવ્યું હતું કે, "ગાંધીના વિચારો અને આદર્શો ઘણા ઉમદા અને મહાન હતાં. તેઓ સત્યને નિર્ભય પણ જાહેર કરતાં

રસોઈઆની જરૂર
 ૭૦ મીન્ટ રોડ, જોડાનીસભર્ગમાં આવેલા શ્રી ટ્રાંસવાલ પ્રજાપતિ વિદ્યાર્થી આશ્રમ માટે રસોઈ આની જરૂર છે. જે કોઈ અરજી કરવા ઇચ્છતા હોય તેમને નીચેના સ્થળે લખવા અથવા મળવા વિનંતી છે.
 ફોન ૩૩-૨૬૫૧ — ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ,
 જોડાનીસભર્ગ.

Phone 332651 P.O. Box 1549 Tel. Add ENBEEDEE
MASTER BROS.
 (PTY) LTD.
 33 West Street, JOHANNESBURG.
 MANUFACTURERS OF LADIES' & GIRLS' STRAW & FELT HATS
 WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
 HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
 રેઇચી તેમજ સુતરાઈ કાપડ, હુલન જર્સી, હુલ, બાળકો માટેનો નવ નવનો માલ, ધર વપરાશ માટે તેમજ લગ્નાઈ પ્રસંગોએ શણગાર માટે રીબન વગેરે માટે અગારે લ્યાં પ્રથમ તપાસ કરવા લલામણુ છે.
માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ
 ૩૩-વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, જોડાનીસભર્ગ.
 બોક્સ ૧૫૪૯.

એટલું તમે જાણો છો કે કેનેડાની વિશ્વ વિખ્યાત કંપની
સન લાઈફ ઓફ કેનેડા
 ઉપરોક્ત કંપનીના હમો સલાવાર એજન્ટ છોએ.
 ઉપરાંત
 દક્ષિણ આફ્રિકાની વરિષ્ઠ અદાલતની કેપ ઓફ ગ્રેડ હોપ પ્રોવીન્સીયલ ડીવીઝન ના સરકાર તરફથી નીમણેલી અંગ્રેજી તથા ગુજરાતી ભાષાનું સરકાર એજે તેમજ અનેની ઉમીમેશન અંગેનું કોઈ પણ નવતરું કાગકાજ વિના વીલ'એ ત્વરીત મદીએ ધર્મ' શકે છે.
 1. Wherever there is a particular Life Assurance Problem a Sun Life of Canada Plan can solve it.
 2. Prompt settlement of claims is a maxim of the Company's Management.
 3. During 1951 the Company paid over £31,000,000 to annuitants, policy holders and their families.
 The Sun Life of Canada is a Leader in World Wide Assurance
 Consult us first.
C. C. PALSANIA
 GENERAL AGENT
 Business, Estate, Financial, Insurance and Immigration Consultant.
 Sworn Translator.
 100 Sir Lowry Road, P.O. Box 4624. CAPETOWN Phone 32390

મહાન પિતાના એ મહાન પુત્ર

શ્રી. મણીલાલ ગાંધી

પારિલાલ નેયર (હૈદ)

શ્રી. પારિલાલજી ગાંધીજીના મંત્રી સ્થાને ધણી વખત હતા. અને દાંડી કુચ વખતે સાબરમતી આશ્રમગાંધી ગાંધીજી સાથે જે ૯૮ સૈનિકો હતા તેમાના એક હતા.

શ્રી. મણીલાલ ગાંધી અને પારિલાલજી બેઠે બેઠે કુચમાં ચાલનાર સાથી હતા. અને જેલમાં પણ સૌથીજ હતા:—વ્યવસ્થાપક ઇ. ઓ.

ભરતની આઝાદીની અર્હસક હાલતના ઇતિહાસમાં ૧૯૩૦ ની સાલ સદાને માટે સૂવર્ણકિરે ઝળહળશે. તે વર્ષ એટલે દાંડી કુચ—ગીડાનો સત્યાગ્રહ તથા ધારાસભ્યાની કુચ. ચિરમરણીય એ હાલતોના કાળ કે જે કાળે અર્હસક નવલોદિયા વીરો પોલીસોના લાડી માર સામે ખડી સાકર જે તેઓને આખા દિવસ ના રેચન પેટે મળતી તે ફેડીને લાડી મારના ભોમ બનતા. સેકડો સૈનિકોના માયા વધરાયા હતાં, અને/વધુ હાડકા ભાગેલા સૈનિકો પણ હતા, તેમજ અનેક સૈનિકોને બેબાન અવસ્થામાં સમરાંગણમાંથી રૂટ્ટરોપર સુવાડી લઇ જવામાં આવ્યા હતા. આ બધાને મોખેરે લાડીને માર હરતે મે ઢે ઝીલનાર ભડવીર મણીલાલ ગાંધી હતા.

દાંડી સંગ્રામ શરૂ થતાંજ અંધીજી પકડાઇ ગયા હતા. કરતુરખા અંધી અને અબ્યાસ તપ્પયજી કે જેઓ યુવરાતના વયોજીવે નેતા હતા અને આ હાલતને આપુના પકડાઇ ગયા બાદ, ચાલુ રાખી જેમ આપું હતું, તેઓ પણ જેલ ભેમા થયા હતા. શ્રીમતી સરોજની નાથકુએ તેમની જગા તરત પૂરી અને ધારાસભ્યામાં તુરત એક ઊવણી ઉભી કરવામાં આવી. ધોમ ધકતા એપીલના ઉનાળામાં ખીજે જ અલવાડીએ સરોજની દેવીની સરદારી નીચે સેકડો સૈનિકો મીડાના અગરપર—ધારાસભ્યાપર—હુટ કરવા કુંચ કડમ કરી. પણ સત્ત સભ્ય પોલીસે ઘેરી લીધા અને તાપથી તપતી ગરમ ધૂળમાં રસતા વચ્ચે પોલીસના ઘેરામાં કલાકો સુધી બેસી રહી સત્યાગ્રહના અણેશ તેઓએ માંડ્યા.

ગાંધીજીએ કોઇ પણ બાતની રપ્પ થોળના ઘડી નહોતી. આના સંજોગો માં સંગ્રામના અધીકારીઓના મનમાં કશો નિશ્ચીત માર્ગ નહોતો. સત્યાગ્રહી ઓ અને પોલીસો, આ બંને પક્ષોને હવે પછી ખીજું પગલું શું હશે એની કલ્પનાજ નહોતી. આથી સૈનિકોમાં નિશ્ચાહ નેવામાં આવ્યો, ઊવણી માં સેકડો સૈનિકો હતા. નિરાશા જે તેઓમાં હોતે ઉતરી અઇ હોત તે આખીએ દેલહત રાવણીને અભાવે શરમ-

નક રીતે પડી બાંગી હોત. હું મણીલાલને એક બાબુ લઇ ગયો અને કહ્યું, “મારે તમારી સાથે ડેટલીક વાતો કરવી છે.”

“મારે પણ.” જવાબ મળ્યો. “તમે જુવો છો ને કે પરિસ્થિતી કેવી પલાટાઇ રહી છે. આ મને અમતું નથી.”

“હું આશાજ રાખતો હતો કે તમે આ વીશે કાંઈક કહેશો. મને પણ આ નથી અમતું.” મણીલાલે કહ્યું.

“આપણે કરીએ શું થતો. આપણે મોટા પાયા પર એટલે કે ઝોલામાં ઝોલા એ દળાર સૈનિકોની સાથે અધીકારીઓને પડકારીએ કે આપણે પકડે અથવા ગોળીમાર કરે અને મૃત્યુને વરીએ. આ આવી રીતે ઉદર ખીલાડાની રમત નથી સહેવાની.”

યુદ્ધને થોડો જેમ દારૂઓનાની સુગંધથી હણહણી ઉઠે તેમ મણીલાલ ને અઢેરો હાલતના વિચારથીજ ચમકી ઉઠ્યો તેમને કહ્યું, ‘મને આ ખુબ ગમ્યું. અત્યારે મને દક્ષિણ આફ્રિકા ના સૌર્યાના એ હાલતના દિવસો યાદ આવે છે.”

મેં કહ્યું “પણ એ આપણા ઉપરી નેતાઓ નહીં માને તો?”

મણીલાલે કહ્યું “તો આપણે કહીશું કે, સોલાપૂર કે જ્યાં હમણા માર્શલ લો શરૂ છે ત્યાં જ આપણે આપણા મન ગમતાં માજે ફના થશું.”

મેં તેમના વિચારોને અતુમોદન આપ્યું, અને કહ્યું “બરાબર”

“નો હવે નકકી ને?”

“હા!”

પછી અમે સીધા ઊવણીમાં ગયા. અમારી ગેરહાજરીએ બધાનું ધ્યાન ખેચ્યું હતું. અમે તરતજ સંગ્રામ સમીતીને બેગી કરી અને અમારી થોળના તેમની સામે સુકી. થોડા ફેરફાર સાથે તેઓએ તે સૈનિકારી. સરદાર પટેલના પુત્રી મણીબેન પટેલ અમારા સ્વયંસેવકો મેળવનાર એન્ટ-દલાલ બન્યા. ખેડા જીલ્લામાંથી ટ્રેન મારફતે સૈનિકોની ભરતી થવા લાગી. બે દિવસ બાદ સંગ્રામ શરૂ થયો. મણીલાલની મરણીયા યદને હાડવાની હોમતે પોલીસ અધીકારીઓને પણ તેમની તરફ માન ઉત્પન્ન થયું. થોડો વખત પહેલાજ તેઓ પરણ્યા હતા.

એમના શારીરિક મળને લઇને એમને સંગ્રામમાંથી રૂટ્ટર પર નહોતા લઇ જવામાં આવ્યાં કીતુ લાડીને માર સારી પેટે પડ્યો હતો. એમને નવ માસની જેલ અને દંડ થયો હતો અને દંડ ન બરે તો ખીજા ત્રણ માસની જેલ હતી. અને “સી” કલાસમાં ખીજા સત્યાગ્રહીઓની જેમ રાખવામાં આવ્યા હતા.

આ કંઈ એમને પહેલાજ જેલને અનુભવ નહોતો. એઓ તો હોંદ આબ્યા તે પહેલાથીજ દક્ષિણ આફ્રિકાના જુના સત્યાગ્રહી હતા. તેઓ આફ્રિકા માં આપુના સત્યાગ્રહી તરીકે ઘડાયા હતા અને સાઉથ આફ્રિકાની ધણી કપરી જેલ ભોગવી હતી. તેમણે ૧૯૧૦માં ૧૮ વર્ષની ઉમરે જેહાનીસબર્ગમાં તેમના પતાશીના સત્યાગ્રહમાં પહેલી જેલ ભોમવી હતી. દશ દિવસ જેલમાં રહી ફરી જહાર નિકળતાંજ કાયદા ભંગ કરી કરી પકડાયા હતા અને દશ દિવસ જેલમાં હતા. ૧૯૧૩માં વોલકરટની સરદદ ઝાળંગી કાપદો ભંગ કરી ત્રણ માસ જેલ ભોગવી હતી અને ફરી ૧૯૧૯ માં હોંદથી આફ્રિકા આવ્યા ત્યારે પકડાયા હતા.

અમે બંને દાંડી કુચમાં સાથે હતા અને જેલમાં પણ બંને સાથે જ હોવાથી મને તેઓને વધુ ઝોળખવા નો મોકો મળ્યો. દક્ષિણ આફ્રિકામાં અને હોંદ આવ્યા બાદ થોડો વખત સુધી અંધીજી પોતાના સાથીઓને અને હાથ નીચે ઉછરતાં જુવાન બાળકોને ધણીજ કડક શિસ્ત પાલન કરાવતાં. પણ પછી અનેક મુશ્કેલિતોના સામનાને લઇ ગાંધીજી કાંઈ ઢીલા થયા હતા અને કડક શિસ્ત પાલનમાં થોડી ઢીલાસ આવી હતી. મણીલાલ ધણી કડક શિસ્ત પાલનમાં ઉછરેલા હોવાથી આપુજીના આશ્રમની આ હળવી શિસ્ત પાલન જેમને તેમને અચરજ થયું હતું અને પોતાના કડક શિસ્ત પાલનના પ્રસંગે ધણીવાર મારી પાસે વર્ણવતાં. તેઓએ પોતાનો એક પ્રસંગ મને કહ્યો હતો કે, “એક વખત મોટાભાઈને છાની માની બચત કરી થોડાક પૈસા મોકલ્યા. આપુજીને કાને આ વાત આવી એટલે તેમણે ઉધરો લીધો અને મારી

માં મને વીધી નાખતી એવી નબર મારી સામે કરી કે બસ મારી આંખો ભરાઇ આવી અને મેં મારી બુલ બદલ મારી માગી. વચન માગ્યું કે મારી બુલ બદલ તેમણે ઉપવાસ પર ન ઉતરવું. તેઓને દયા આવી અને તેમણે મને તરત જ આશ્રમ છોડીને મદ્રાસ વણાટ થીખવા જવાનું કહ્યું. હું થોડા પૈસા સાથે મદ્રાસ આવ્યો. જે જગ્યાએ હું ઉતર્યો હતો તે એટલી તો મંદી અને મચ્છરોથી ભરપુર હતી અને જે થોડા પૈસા મારી પાસે હતા તે પણ ચોરાઇ ગયા.” આ વાત કરતાં તેઓ ગળમળા યઇ ગયા હતાં. અને કહેતા “આવા હતા આપુ અને આવી ચીવટાર્થી તેમણે અમને ઉછેરેલા—બલે તે વખતે અમને કહ્યું લાગતું પણ આજે જેહાં છું કે આ બધાની પાછળ તેમનો અમારા માટે તો ફટલો અમાધ પ્રેમ હતો તેણે જ અમને ઘડ્યા.”

અંધી ઇસ્વીન કરાર બાદ તેઓએ પાછા દક્ષિણ આફ્રિકા જઈને આપુનું ઉપાડેલ કાર—‘ઇન્ડિયન ઓપીનીયન’ નું તંત્રી પદ તથા શીનીક્સ આશ્રમનું સંલાચન સંભાળી લીધા.

સતત તેમના જીવનમાં આપુના મૂળજીવ ઘસ્ટરનું દર્શન તેમના બચન દ્વારા યઇ આવતું. વળી જ્યારે જ્યારે તક મળતી ત્યારે તેઓ કાયદાનો ભંગ કરવા અંપલાવી દેતા. ડરબનની બસમાં ગોરાઓ માટેની અનામત જગ્યાએ બેસીને, તેઓની લાયબેરીમાં, રોશનોમાં તેઓની જગ્યાએ બેસી (એકલે હાથે) સહકરૂંબ સમિતય બંગની ચળવળ આણુ રાખતા.

હોમર જેક કરીને અંધીજીના એક અમેરીકન પ્રશંસક દક્ષિણ આફ્રિકામાં આપુના પુનિત ચરણોથી પાવન થયેલ જગ્યાઓની યાત્રા કરવા નીકળ્યા હતા. તેઓ જ્યારે હોંદ આવ્યા ત્યારે કહેતા “એક વખત શ્રી. મણીલાલ તેમની પુત્રી સહીત બે ગાળની ગોરી બસમાં નીચેની ગોરા ઝોની અનામત બેઠકમાં બેઠા, કન્ડક્ટરે બસ ઉભી રાખી મોટી ઝોશીસે આ બાબત ફેનથી જણાવી પણ મોટી ઝોશીસથી જવાબ મળ્યો કે તેઓની ધરપકડ કરવાની નથી.” કારણ ડરબન શહેરને એક ગાંધીજી મારે યઇ પડ્યો હતો એટલે ખીજાને જીવવો અધક યઇ પડે તેમ હતું.

૧૯૪૬માં આપુજીની સલાહ લેખા એક ડેપુટેશન હોંદ આવ્યું હતું. જુદાં કાયદાઓની સામે શું કરવું એની ચર્ચા કરી હતી. આ પહેલા આપુજી એ આફ્રિકાને હોંદીઓ પોતાની સાથે જેહાં દઇ હાલત ચલાવે તેનો વિરોધ કર્યો હતો. એવું કારણ એ જણાવ્યું હતું કે હોંદીઓના બલા માટે આફ્રિકાને ને બદનામ કરવા એ અવજીવનું ગણાય. આફ્રિકાને હોંદીઓ કાને દક્ષિણ

આફ્રિકામાં વધુ હકક મારેનો ઘવો કરી શો. પણ તેઓ તે હકક માટે લડત આપવા હજી નજીક યથા નહોતા. પણ હવે જોવામાં આવે છે કે છેલ્લા થોડા વર્ષોથી તેઓ નજીક યથા છે અને તેથી આંધીલુએ ડેપુટેશનને સલાહ આપી કે, તમારે ત્યાંના લોકો સાથે બેગા યદને લડત લડવી. "એનો અર્થ એમ કરવો કે જે તમે પોતે અહીંસાને બરાબર પચાવી શક્યા હોય તો આ સલાહને ઉપયોગ કરવો. જે તેમને સત્યાગ્રહનું શસ્ત્ર બતાવવામાં નહીં આવે તો હીંસક બળનો એકાદ દિવસ ફાટી નિકળશે. તમે આ સલાહને નહીં સ્વીકારો અને તેઓના બેર પર તમે નિર્ભય યદ આમળ વધશો તો યાદ રાખવો એક દિવસ તમારો અને તેમનો નાશ નોતરશે."

ડેપુટેશનને આંધીલુને કહ્યું કે તમે જે ટ્રેરણા અને બળ દક્ષિણ આફ્રિકા ની પ્રળમાં મુકી આપ્યા હતાં તે આજે અમે નથી જોતા આજે પ્રળ યંડી યદ યદ છે. અને કોઈ એવો નેતા અમને હજી મળ્યો નથી કે જે અમને દોરે. આંધીલુએ તેઓને નિરાશ ન થવા જણાવ્યું અને કહ્યું કે, "તમે જે એક એવો સત્યાગ્રહી જોવા કરશો કે જે બરા અહીંસક સત્યાગ્રહી હોય તો તે તમને દોરશે." વધુમાં ચેતારણી આપી કે "જ્યાં સુધી તમે તેવો સત્યાગ્રહી ન જોવા કરી શકો ત્યાં સુધી લડત મુકતી રાખવી."

ડેલીએને પુછ્યું કે "અહીંથી કોઈ નેતાને તમે ન મોકલો કે જે અમને દોરવણી આપે?"

"ના નેતા તો તમારામાંથી ઉત્પન્ન થવો જોઈએ." અને વધુમાં તેઓએ આ.શા આપી કે "હું કે મુલતમાજ તમને તેવો નેતા મળશે."

તેઓએ મણીલાલને કહ્યું હતું કે તારે તારા બળકોને ત્યાંની લડત માટે તૃપ્ત કરવા જોઈએ અને તે આ.શાએ તેઓએ ડેલીએશનને જણાવ્યું હતું કે, "મણીલાલ અને તેનું કુટુંબ લડતમાં તમારી સાથે હશે જ."

અને તેથીજ મણીલાલ એક સાચા સત્યાગ્રહી બનવા માટે પોતાનો બધા પ્રયત્ન કરતાં હતાં કે જે આપુલુએ કહ્યું હતું. તેઓ શિરતને ધણી કસકાઈથી વળગી રહ્યા હતા અને પ્રાર્થનામાં ખુબ અદાવાન હતા. બ્યારે વિષ્ણુશાંતીપરીષદ હીંદમાં શાંતીનીચેતન અને સેવાગ્રામમાં ભરાઈ હતી ત્યારે તેમાં મણીલાલ એક પ્રતીનિધી તરીકે આપ્યા હતા. તે પરિષદમાં બાપજી કરતાં તેઓએ કહ્યું હતું કે "આપણે આપણા પોતા પર કાણ મેળવવો જોઈએ એક મહત્વ ની ખીના આપણી સામે આજે છે. હું તો એક નર સેવક છું જે જે પૂ. બાપુને પમલે ચાલવાનો પ્રયત્ન કરું છું. બાપુ

એ જે તપ કર્યું હતું તે બીજાને પોતે પ્રકાશ આપી શકે તેને માટે હતું બ્યારે આપણે આપણને પોતાને પ્રકાશ મળે તે માટે તપ કરવાની જરૂર છે." અને વધુમાં તેઓએ સુચન કર્યું કે "આપણે સેવાગ્રામ કક્કત જઈએ ત્યારે સાત દિવસના ઉપવાસ કરવા અને પ્રાર્થના કરવી. ધરતરની કૃપા વીના આપણે કશું પ્રાપ્ત થશે નહીં."

પરીષદને આ ભાવનાની ધણી ઉડી છાપ પડી હતી. બધાને એમ થયું કે આ એક બાપુનો બરો પુત્ર છે. પરીષદે પોતાની ભાવના અને લાગણી વ્યક્ત કરવા, પરિષદને આટોપતાં પહેલા થોડી મીનીટની શાંતી નળવી ધરતર પ્રાર્થના કરી હતી. શાંતીની-કેતનથી બધા સેવાગ્રામ જઈ ખીજ બેઠકમાં જોડાયા હતાં પણ મણીલાલે પરિષદના કોઈ પણ કાર્યમાં બામ ન લેતા તે પાવન જમીપર ઉપવાસ અને પ્રાર્થના કરી પરિષદને બળ આપ્યું હતું.

૧૯૫૨માં દક્ષિણ આફ્રિકામાં હીંદી કોમે ફરી સત્યાગ્રહ ઉપાડયો હતો. ત્યારે ધણાને યંકા હતી કે આ લડત છેવટ લગી અહીંસક રહેશે કે કેમ? આમાંના એક મણીલાલ પણ હતાં. આફ્રીકન ડેવિસ અને હીંદી ડેવિસ એ બન્ને ડેવિસો ધણા વખતથી સમાજવાદના દબાણ નીચે હતી. મણીલાલને એ ડર હતો કે તેઓની લડતનો પાયોજ મોટી સામુદાયક હડતાળપર હતો. એ લોકો એમ વિચારતાં કે બધા ખીન-ગોરાઓ જે એક અઠવાડીયાની હડતાળ પર ઉતરે તો દક્ષિણ આફ્રિકાના બધા કારખાના ઓ બંધ થઈ જાય.

આ બારામાં બચ એ હતો કે, અઠવાડીયાની રોજી વગર ધણા મજુરો ભુખે મરત અને તેને લીધે હીંસા ફાટી નીકળત અને પછી તે કાણમાં રાખવી મુશ્કેલ યાત. આ કારણથી જે આ ડ્રટી તેઓ ન બદલે તો તેમની સાથે ન રહેવાનું અણીલાલે નક્કી કર્યું. આમ છતાં કશું પમલું ન બરી શો એ પણ તેમને ખુચરું હતું. આ સંજોગમાં તેઓએ આ કુલશીત વાતાવરણને બદલી નાખવા માટે એકવીસ દિવસના ઉપવાસ કર્યાં. આ ઉપવાસને યુનાઈટેડ સ્ટેટસમાં ધણી પ્રસિદ્ધિ મળી હતી.

તેઓએ બ્યારે જોયું કે, આફ્રીકનો સત્યાગ્રહની લડત ધણા શાંત અને અહીંસક રીતે લડી રહ્યા છે ત્યારે તેઓને ધણું આશ્ચર્ય થયું હતું. અને તેથી તેઓએ વિચાર્યું કે તેઓ પણ એ લડતને સાથ આપે.

તેમને હમેશાં એક પ્રમ મુગવતે હતો કે, ખીન-ગોરાઓના આટલા બધા ગોરા મીત્રો હોવા છતાં એક પણ ગોરા નથી કે જે સત્યાગ્રહમાં

બળે. આપણે ગોરાઓને તીરકારી એ નહીં કારણ તેઓ પણ આપણા બાપુઓ છે. આપણે તેઓને ધનપણ નથી પેઠીયાડવાની કારણ તેઓ જે કરે છે તેને માટે અગાન છે. આપણા સત્યાગ્રહના પ્રભાવથી આપણે તેઓને આપણી તરફ ખેંચવા જોઈએ. પણ આ બધું તેઓને મુઝવરું હતું કારણ કે એક પણ ગોરા તેમને સાથ આપવા તૃપ્ત નહોતો યતો.

પણ આ પ્રશ્નને ઉકેલ પણ આવી ગયો કે બ્યારે થોડાક ગોરાઓ પણ આ લડતમાં સામેલ થયા. ગોરાઓ નો સહયોગ એ દક્ષિણ આફ્રિકાની લડત માટે ધણો મહત્વનો બામ હતો. મણીલાલે પોતાના એક મિત્રને જણાવ્યું હતું કે, "મને લાગે છે કે, આ સંજોગમાં પૂ. બાપુનો આત્મા કામ કરી રહ્યો છે." તેઓ આ પછી લડતમાં સામેલ થઈને જેલ ગયા હતા. હોમર જેકે તેઓની મુલાકાત લીધા પછી મને એક વાર લખ્યું હતું કે, "તેઓ એક મહાન પિતાના પુત્ર છે અને તેમને હમેશાં ડંખ્યા કરે છે કે તેઓ પોતાના પિતાજી ને પમલે ચાલી નથી શકતાં. પણ હું માતું છું તેઓ ચાલ્યા છે."

મણીલાલે મને એક પત્રમાં લખ્યું હતું કે, "આફ્રીકનોમાં બળાને એ લોકોને અહીંસક રીતે ડેળવીને અહીંની લડતનો પાયો મજબુત કરવાની

ધણી જરૂર છે." પણ ધરતરની ધરજા ખીજ જ હશે.

મણીલાલ જીવનના અંત સુધી લડતમાં રહ્યા હતા. અહીં તેઓએ કહી ગુમાની નહોતી અને બ્યારે પણ તેઓને જરૂર જણાય ત્યારે તેઓ નીડર પણ લડતમાં સામેલ થયા હતાં. એમનામાં એ આદર્શના ધર્મન અતાં કે તેઓ ગમે તેવા સંજોગમાં પણ સત્યાગ્રહને મુકતા નહીં. આ મુજબ જેના માં હોય તો, તેની પાછળ ખીજ બધા મુજબ તેનામાં આવેજ. એમના કુટુંબીજ નો અને દક્ષિણ આફ્રિકાની પ્રળપર એક પવિત્ર ફરજ લલાઈ છે તે એ કે મણીલાલને માર્ગે જવું કે જે આમ તેમના પિતાનો આંધિલા હતો. અને તેમ કરી વાવટો ફરકતો રાખવો. દક્ષિણ આફ્રીકા જે માટે લડી રહ્યું છે તેથી તેમની તરફ ફુનીયાની નજર મંડાયલી રહે છે. અને જ્યાં સુધી આવા રંગબોદના વાડાઓ કામચ રહેશે ત્યાં સુધી ફુનીયામાં કામચ શાંતી નહીં રખાય. આપણામાં જે સત્યાગ્રહ અને અહીં હોય તો સગવડ અને જોમ બનવાન આપે છે જ. સત્યાગ્રહની જન્મજુમી માં સત્યાગ્રહનો દિવક જળજળ તો રહેવો જોઈએ. કોઈને એમ કહેવાનો ડસંમ ન આવવા હતાં કે અધકારમાં દિવક પ્રકાશી રહ્યો છે છતાં બધા અધકારમાંજ ગોયા ખાય છે.

P.O. Box 2156 Tel. Add.: "Bhaisons" Phone: 28298

K. HARIBHAI

(ESTABLISHED 1905)

Wholesale Produce and General Merchant.

Importer of all kinds of Eastern Produce.

We buy all kinds of S.A. Produce for Cash.

Special offer of the following best quality Imported goods. (Open Stocks)

		per lb.		per lb.
No. 1.	Oily Toordhail	1/3	1/Grade Loose Tea	4/3
	Chana dhal	1/1	Severdhani Sopari	7/-
Pure	Gram flour	1/-	S.B. Nuts No 2.	2/6
"	Urad Flour	1/7	Jeera	2/-
"	Urad Dhal	1/3	Vazian (Soomph)	2/-
	Moung Dhal	1/1	Mustard Seeds	2/-
	Whole Moung	6d.	Methi Seeds	1/3
	Whole Urad	6d.	Whole Dhana	1/3
	Special Peardhail	10d.	Jaggory (Gur)	1/3
	Ordinary Peardhail	7d.	Pure Chillie Powder	3/-
	Egyptian Rice	10d.	Pure Haldi Powder	2/-
	White Bk Masour	7d.	Cocounuts (Fresh Watery)	47/6 per bag of 75
	Masour D all Red	1/-	ALL ORDERS TO ACCOMPANY CASH	
	Camou (Amli)	3/3		

Prices f.o.r. Durban.

We are Stockists of all varieties of Dried Beans.

We supply best Natal Ginger—Price on application.

Prompt attention given to Country orders.

Trade inquiries invited.

Not our Ad.: 81 Victoria St., DURBAN.

જાતિભેદનું અનોચિત્ય

મુનીશ્રી સંતબાલજીની અંજલી

લેખક: શ્રી પ્રકાશ (લેખાંક ૩ નો.)

વિવિધ જાતિઓની સંસ્કૃતિ જુદી જુદી હોય છે. એમના રીત રિવાજો એકસરખા હોતા નથી. એમનો પહેરવેશ પણ એક જાતિને બીજી જાતિથી જુદો પાડી દે છે. આ જોતાં, ચીનના પ્રખ્યાત તત્ત્વજ્ઞાની કોન્ફ્યુસિયસે (Confucius) કહેલ વાક્ય અહીં લાગે છે. એણે કહ્યું હતું કે માનવોની જાત સરખી છે પણ એમના રીતરિવાજોએ એમને વિવિધ જુથોમાં વહેંચી દીધાં છે.

પ્રાશ્વત્ય સંસ્કૃતિથી રંગબેદી કેટલીક પ્રબલ જ રંગબેદીમાં માનતી હોવાથી હું અહીં એ સંસ્કૃતિનો ઉલ્લેખ કરીશ. પ્રાશ્વત્ય સંસ્કૃતિથી અલિપ્ત હોય તેવા દેશોની સંખ્યા નહીં જેવી છે. એથી જ તે કેટલીક ગોરી પ્રબલ ને બીજી સંસ્કૃતિઓ માટે માન નથી. એ સંસ્કૃતિમાં ઉછરેલા વિજ્ઞાનીઓએ કરેલી શોધો અને એમણે મેળવેલી રાજકીય સત્તા માટે તેઓ ખુબ મર્વ લઈ શકે. વિજ્ઞાને કરેલી પ્રગતિ પણ નિર્વિવાદ છે. તેઓ પ્રાશ્વત્ય લોકોની શોધખોળોએ માનવજાતનાં સુખમાં કેટલો વધારો કર્યો છે, એ પ્રશ્ન હવે અણુકોષ્ટિકો રહ્યો છે. અમેરિકા કે ઇંગ્લેન્ડનાં એક કારખાનામાં કામ કરતો મજૂર કદાચ એક ગામડાંમાં રહી ખેતી કરતાં આપણા આમડિયા કરતાં વધુ શાઈ અને સુખી જીવન વિતાવે છે એમ કહેવા શકી શકે?

કેટલીક ગોરી પ્રબલ એમ પણ માનતી કે કામમાંથી પરવારી ગોરા મનુષ્ય પોતાનો સમય વાચનમાં વિતાવે છે; જ્યારે પીળા મનુષ્ય જુગાર રમવા માં અને કાળા મનુષ્ય આવામાં કે નાચવામાં. વર્તમાન યુગની પીળા પ્રબલએ એ માન્યતામાં રહેલી અસત્યતા પુરવાર કરી બતાવી છે.

અંત અનુભવો કે બીજા સમાજના અનુભવોથી શીખવાની મજાલી તો પેર સંસ્કૃતિની પ્રગતિ આધાર રાખે છે. માનવજાતનો ઇતિહાસ પણ એમાં સાક્ષી પૂરે છે. જેમ જેમ નવા નવા સમાજોની સમીપ આવતાં જઈએ તેમ તેમ શિક્ષણીય અનુભવોની તક વધતી જાય. જે જાતિને એવી તક મળી ન હોય, અમર જે લાંબા સમયથી શુલામીમાં રહી હોય, અથવા જેને પર સંસ્કૃતિ સુજન્ય વર્તવાની દરજ પડી હોય તે જાતિની સંસ્કૃતિ પ્રગતિ થીલ હોતી નથી. પીળા અને કાળા લોકોનું એમ જ થયું હતું. એશીયા અને આફ્રિકાના વતનીઓનો મોટો ભાગ પરદેશી સત્તા ખાસ કરીને

ઇંગ્લંડ, ફ્રાંસ અને પોર્ટુગલ-હેડળ હતો. એથી એમને સ્વસંસ્કૃતિના વિકાસ માટે અત્યંત ઉપયોગી એવી તકો બહુ થોડી કે નહીં જેવી જ મળી હતી. તેમની નિરક્ષરતા દુર કરવા માટે પણ પરદેશીઓએ પુરતા પ્રયત્નો કર્યા નહોતા.

પ્રાશ્વત્ય સંસ્કૃતિમાં ઉછરેલા કેટલાક માને છે કે કાળા લોકોની સંસ્કૃતિ ઉતરતી કક્ષાની હોય છે. તેઓ કહે છે કે આ દુનીયામાં એવી ધણી સંસ્કૃતિ છે જેમાં પ્રાશ્વત્ય સંસ્કૃતિ કરતાં ધ્યાને અને માનવતાને વધુ સ્થાન આપાયેલું છે. કહેવાય છે કે કેટલાક આફ્રિકન સમાજોમાં વિધવા અને નિરાધાર બાલક જેવું કાંઈ હોતું નથી; એમની સમાજ વ્યવસ્થા એવી હોય છે, કે જે એવાં મનુષ્યોને એણું આપવા દેતી નથી. પશ્ચિમના દેશોમાં કેટલાક મનુષ્યોને સામાજિક કાર્યોમાં ભાગ લેવાની મનાઈ હોય છે અથવા તેઓ ત્યાજ્ય મનાય છે, જ્યારે સીબીરિયા (Siberia) માં "ત્યાજ્ય" મનુષ્ય જેવું કાંઈ હોતું નથી. ત્યાં દરેક મનુષ્યો સામાજિક કાર્યોમાં ભાગ લઈ શકે છે. વધુ અનીતમ જીવન પશ્ચિમના લોકો જીવે છે કે પુર્વના? જે દરેક સંસ્કૃતિમાં સદાચારી ધોરણને સ્થાન છે એટલું જ પશ્ચિમના લોકો માનતા થાય તો તેઓ પરસંસ્કૃતિને ઉતરતી લેખે નહીં.

જાતિય ઉચ્ચતાની માન્યતા કુદરતી નથી. એક લેખકના કહેવા મુજબ, અમેરિકામાં જ્યાં ગોરા અને કાળા બાળકો સાથે બને છે ત્યાં ગોરા બાળકો, જ્યાં સુધી તેમને પોતે કાળાં બાળકોથી ઉચ્ચ જાતિનાં છે એમ કહેવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, જાતિય ઉચ્ચતાનો વિચાર સુદાં કરતાં નથી. દક્ષિણ આફ્રિકામાં પણ આફ્રિકાન્સ-બાધી (ડચ ભાષામાં વાતચીત કરનારાં) માખાપો પોતાનાં ગોરાં બાળકોને બળપણથી જ 'આફ્રિકન', 'કલડ', અને 'ઇન્ડીયન' શબ્દોને સ્થાને અનુક્રમે 'કાકર', 'હોલ્ટનેટોટ' અને 'કુલી' શબ્દો શિખવાડે છે. પરિણામે સૌથવ કાળથી જ ગોરા બાળક બીન-ગોરી પ્રબલ સાથે તાણાપટ્ટણ કે અસબ્યપણે ખોલતાં થીંબે છે. (આ દેશમાં "કુલી" શબ્દનો અર્થ જાણે તેવા લોકોની સંખ્યા બહુ થોડી છે કારણ કે દેશની બહુમતી શબ્દાપના પાના ઉચ્ચતા વધારી તકલીફ લઈ શકતી નથી.)

—કમરશ:

આ આશ્ચર્ય માત્ર આપની કે આપના કુટુંબની અથવા માત્ર દક્ષિણ આફ્રિકાની નહીં, પરંતુ માનવતા માટે આપણને ચીલે મથનાર એક મહારથીની પીમારીની આશ્ચર્ય માનતો હતો. તાજ જ છાપાંમાંથી જાણવા મળ્યું કે હવે તેઓએ કાયમ માટે એ શરીરને છોડી દીધું છે. આવા પુરુષ માટે તે શરીરનું પડવું, એ માત્ર જીવું મર્યાદા વચ્ચે છોડી, નહું સજવાના પૂર્વ મથન જેવું જ હોય! પણ આપને સાર આવા મજબુત સાધીજન જવાતું જે અપાર દુઃખ પડ્યું છે, તેની શબ્દો માં દિલસોજી શી રીતે વર્ણવવાય? કિંતુ આપ એક ભારતીય સત્કારી અને પુ. બાપુજીની હાથનીએ ધડતર પામેલાં મહાન સ્ત્રી છો; એટલે આવા સાધીદારના મરણને "ધા સહીને", ઉલટ એમની પડેલી સમાજખામીને પુરવામાં લાગી જશે, એ વિષે મને શ્રદ્ધા છે. 'ઇન્ડિયન ઓપિનિયન' છાપું અને સંસ્થાનવાદ કે રંગબેદી દીવાલો વિચારી માનવજાતમાંથી દુર કરવા આપ શ્રી મણીલાલ ગાંધીની વિચારને પડેલી ખોટ પુરવા માટે સતત મથશો, એવી આશા સાથે એ માન કાર્યમાં આપને અને આપના અભિ કસોટીએ અદેશા નાના સરખા છતાં અભ્યક્તપણે વિશાળ અને મધુર એવા કુટુંબને પ્રભુ પાર ઉતારે, તેવી અંતઃ કરણીની પ્રાર્થના યુગદે છું.

'રોષ્ટર'ના અખરખરના સમાચારથી અહીંનાં છાપાં એ મતલબનું ખોલે છે: "શ્રી મણીલાલ ગાંધી નર, અત્યંત-ધર્મનિષ્ઠ અને સુસ્ત શાકાહારી હતા. પિતાના એટલે પૂજ્ય

બાપુજીના-અહિંસા તથા સવિનય ભંગ ના ઉપદેશોને કડક રીતે વળગી રહ્યા હતા અને દક્ષિણ આફ્રિકાની સરકારની રંગબેદી નીતિ સામે તેમણે સતત લડત ચલાવી; કારનાસ વેટ્યો હતો. એક વીસ દિવસના ઉપવાસો પણ કર્યા હતા. એમ સતત ન્યાયને માટે આપુને પંથે સતત મથનારા પૈકી ના તેઓ હતા. આ વિચારમાં હું મારો સૂર પુરાવું છું.

આને ભારતને શિરે અનાયાસે કુદરતે વિશ્વ શાંતિ માટેની એક મહાન જવાબદારી નાખી છે. દેશની મહાન સંસ્થા કેએસને આને દેશના બેકારી નિવારણ તથા આર્થિક આમાદાનીના કાર્યમાં પોતાની એક બાબુની સારી એવી શક્તિ મુખ્યત્વે રાજ્યદારા રાજવી પડે છે અને બીજી બાબુની સૌથી વધુ ગોટી શક્તિ સરહદ રક્ષણ માં તથા રાજ્ય ધુરાદારા ભારતની અખંડિત એકતા ટકાવી રાખવામાં વપરાય છે. મને લાગે છે કે ભારતીય હરોનું રક્ષણ કરવું અને ભારતની અખંડિત એકતા ટકાવી રાખવી, તે તથા બેકારી નિવારણ અને આર્થિક આમાદાનીનું કામ કરવું, તે મુખ્યત્વે ભારતીય પ્રબલ અને સાધુસંતો કે રચના તમક કાર્યકરોની જ દરજ છે. કેએસને-ને ગામડાં, સાધુ સંતો અને રચનાતમક કાર્યકરો આ દિશા ઉપાડી લખને-ધાજલ પાડે તો લરકરવાદની વૃદ્ધિ કે મુડીવાદ અથવા સરમુખ ત્યારીના આ દેશમાંના ભય સિવાય અંતરરાષ્ટ્રીય જગતનાં લરકરવાદ, મુડીવાદ અને સરમુખત્યારી ભારતદારા (અનુસંધાન માટે જુઓ પાને ૧૭૭)

સ્વ. મણીલાલ ગાંધીને શ્રદ્ધાંજલી

(પુષ્પા બહેન હરિલાલ ઘેલા, ડરખન)

દિવડો જીવ્યો આને (૨) ભારત દેસનો દિવડો જીવ્યો અંધકાર છાયો આને (૨) ભારત દેસનો દિવડો જીવ્યો ધોર અંધારા કાલા વાદળ ચારે બાણ્ય માંને બપંકર દિશાએ ભારત દેસની દીસે છે આને કરોડોની આખલીયોનો તારલીયો જીવ્યો સત્ય અહિંસા સમાનતાનો અખંડ હતો એ એક જીવની એવો આને એક અમારો રાષ્ટ્રપિતા ખોવાયો સિધાઓ મુકીને અમને આને દેવતણે દરખાર આને હમને મુકીને આઓ અયો લાડકવાયો
ભારત દેસનો દિવડો જીવ્યો એપ્રીલ મહિને સાલ ૧૯૫૬ પાંચમી તારીખને યશ્વાર ભારતનો આ સુંદર ખામ એકા એક કરમાયો
ભારત દેસનો દિવડો જીવ્યો દેવ દેવીઓ આને જેના અમર કિર્તિના શુભો મારો ખરે જગતમાં આને તું જગદીશ મનાયો.
ભારત દેસનો દિવડો જીવ્યો

ભારતનો પત્ર

(અમારા અખરપત્રી તરફથી)

મુંબઈ, તા. ૧૧-૪-૫૬.

કાશ્મીરનો ઉકેલ-પં. નેહરૂની ઝાંઝર

દીલ્હી કોંગ્રેસના ઉપક્રમે એક જંગી નહેરુ સભાને વડા પ્રધાન પંડિત નેહરૂએ સંબોધતા જણાવ્યું હતું કે; કાશ્મીર અંગેની આપણી નીતિ સાચી છે. એમાં મને લેશ શંકા નથી. કાશ્મીરમાં જીવાળ જાગી ઉઠે તેવું કોઈ પણ પક્ષ આપણે સ્વીકાર શું નહિ. પાક નેતાઓ પાસે મેં એવું સુચન એકંદરે હતું કે, વર્તમાન યુદ્ધ વિરામ હરોવીના પાવા પર, પરસ્પર અચ્છો પછી, શાંતિ જાળવવા માટે, કાશ્મીર પ્રશ્નને ઊંચ લાવવો જોઈએ.

વધુમાં વડા પ્રધાને કહ્યું હતું કે, આપણે સાવધાન રહેવાની જરૂર છે કારણ કે રખેને બારન, પાકીસ્તાનના કાંઈ ઇરાદા પૂર્વક પ્રયાસોને કારણે નહિ, પણ અકસ્માતથી કદાચ યુદ્ધથી ઘેરાઈ જાય! આપણો કેસ મજબૂત છે. તેથી આપણે કાંઈ ઉદ્વેગ રૂખવાની જરૂર નથી.

તેમણે કહ્યું કે, મેં પાકીસ્તાની નેતાઓને સાફ સાફ જણાવી દીધું છે કે, "કાશ્મીરમાં તમે ઘણા અત્યાચારો અને જુલમ શુઝાઓ છે, તેમ મને લાગે છે.

"તમારા હેઠળ રહેલા કાશ્મીરના ભાગમાં બેસવાનો તમને કોઈ હકક નથી. પરંતુ કોઈ પણ જાતની અમડમચુ કે જીવાળ ન ચાપ એવી મારી ઇચ્છા હોવાથી, તમારા કબ્જા હેઠળના કાશ્મીરનો જે ભાગ છે, તેને પ્રથમ વર્તમાન યુદ્ધ વિરામ હરોવીના પાવાપર સરહદ કંડારીને ઊંચી લેવો જોઈએ. યુદ્ધ કરીને તે લેવાની અમારી ઇચ્છા છેજ નહિ."

પાકીસ્તાને કાશ્મીરના ભાગલાના ઘોરણે કાશ્મીરના પ્રશ્નને ઊંચ આણુના ની પં. નેહરૂની ઝાંઝરને અસ્વીકાર કર્યો છે અને કાશ્મીરના ઝડપને સલામત સમિતિમાં લઈ જવાની નહેરૂરાત કરી છે.

જનમતનો વિરોધ

વડા પ્રધાન પં. નેહરૂએ કાશ્મીરમાં જનમત લેવાનો વિરોધ કર્યો અને જણાવ્યું કે જનમતની વાત આપણને અંધારા તરફ દોરી જાય છે, એમ એક વ્યવહાર માધુસ તરીકે મને લાગે છે.

આમજ ચાલતા તેમણે જણાવેલ કે,

કાશ્મીર વિશે જુલોનીને તથા કુસ્ચેવે જે નિવેદન કરેલું તે કાનુન રીતે, અંધારણીય રીતે, તથા વ્યવહાર રીતે સંપૂર્ણ સત્યાંશ ધરાવતું હતું.

તે સામે પાક વડા પ્રધાન શ્રી. મહમદઅલીએ કાશ્મીરના બનાવો અંગે કરેલું વિધાન બિલકુલ અસત્ય છે.

૧૯૪૭ના નવેમ્બર માસમાં પાક ફોર્મ કાશ્મીરમાં હતા. એ વાતનો હોંદ પાસે સો ટકા સાચો પુરાવો છે.

કાનુની અને અંધારણીય દૃષ્ટિથી જોઈએ તો પાકીસ્તાન આક્રમક છે. અને કાશ્મીરનું હોંદ સાથેનું જોડાણ કાયદેસર તથા સંપૂર્ણ છે.

રાજકીય દૃષ્ટિએ જોઈએ તો છેલ્લાં આઠ વર્ષમાં બની ગયેલા બનાવોને લક્ષમાં લેવા પડશે. શ્રી. મહમદઅલી નું વિધાન અસત્ય છે, કાશ્મીરનું જોડાણ એક હકિકત છે.

કાશ્મીર પર ચડી આવેલા લોકોને પાકીસ્તાને દહિયારો તથા પેટ્રોલ આપ્યાં હતા. આ બધી જાણીતી વાત છે.

કાશ્મીર ભારતની સાથે જોડાયું છે. અને તેથી તે કાનુની અને અંધારણીય રીતે ભારતનો જ ભાગ છે, તેમ વડા પ્રધાન પંડિત નેહરૂએ અહીં ફરીવાર નહેરુ કહ્યું હતું.

તેમણે કહ્યું કે, મેં આ અંગેની રિયલિટ તદ્દન સ્પષ્ટ કરી નાખી છે. પાકીસ્તાનમાં આ નિવેદન પ્રત્યે રોષ જાળ્યો છે, પણ ઘણા દેશોએ તેને આવકારેલ છે.

ગાંધીજી અને કાશ્મીર

લોકસભામાં વડા પ્રધાન પંડિત નેહરૂએ કહ્યું હતું કે અમે જ્યારે કાશ્મીરની ખીણમાં હોંદી લસકર મોકલ્યું ત્યારે મહાત્મા ગાંધીજીની સલાહ લીધી હતી.

ગાંધીજીએ એવી સલાહ આપેલી કે સંજોગો હેઠળ કાશ્મીરની વહારે જવાની ફરજ છે.

આ પછી યુનોમાં કાશ્મીર પ્રશ્ન લઈ જવાની સરકારે વિચારણા કરી ત્યારે પણ યુનોને મોકલવાનો અરકો હતું ગાંધીજી પાસે લઈ ગયો હતો, અને તેમની સલાહ લીધેલી.

તેમણે થોડાક સૂચનો કરેલાં જે સમાવિષ્ટ કરવાનો પ્રયાસ અમે કરેલો. આને કે કોઈ પણ સમયે આ બાબત

માં ગાંધીજીની સલાહ હેઠળ આશરો લેવાનું માંડે કામ નથી.

પરંતુ આને જ્યારે શ્રી કામક ગાંધીજીનું નામ લીધું ત્યારે મારે કહેવું જોઈએ કે મેં કોઈ પણ સમયે આ બાબતમાં ગાંધીજી સાથે સંપર્ક શુભાવ્યો નહોતો. અબજ નિર્ણય અમારો હતો.

કાશ્મીર; યુનોની ઝોરણુપર સુકારો!

પાકીસ્તાનના વડા પ્રધાન શ્રી મહમદઅલીએ પાકીસ્તાન ધારાસભામાં નહેરુ કહ્યું હતું કે, "કાશ્મીરનો પ્રશ્ન હવે યુનોની સલામત સમિતિને સોંપવો જોઈએ."

કાશ્મીર પ્રશ્ન અર્થવા માટે પાક. ધારાસભાએ આઠી કલાકની ખાશ બેઠક મેળવી હતી.

કાશ્મીર અંગેની અચોતે ઉપસંહાર કરનાં શ્રી મહમદઅલીએ વધુમાં જણાવેલ કે શ્રી નેહરૂના તાત્કાલિક નિવેદને "સફળતા કે સીધી વાટાઘાટોના કોઈ સંજોગો રહેવા દીધા નથી, અને તેથી આ પ્રશ્ન સલામત સમિતિમાં જવો જ જોઈએ."

ભોપાલમાં કેમી રમખાણ

ભોપાલમાં કામવાદી તોફાનો યતા શહેરમાં સાંજના સાંતથી સવારના પાંચ વાગ્યા સુધીનો કારક્યુ લાદવામાં આવ્યો હતો.

સાંજે ૬થી સવારના ૭ સુધીનો કારક્યુ હતો. પરિસ્થિતિ સુધરતો, કારક્યુ બે કલાક હળવો બનાવવામાં આવ્યો હતો. યથેલા તોફાનોમાં કુલ ૫૦ માણસોને ઇજાઓ થઈ છે, જેમાં પાંચ પોલીસનો સમાવેશ થાય છે.

૬ પાકીસ્તાનીઓ અને હોંદ મહાસભા તથા જમિયત ઈસ્લામના ૧૫ અગ્રણી કાર્યકરો સમસ્ત ૬૩ જેટલા શખ્સોની હુલ્લડ બારામાં ધરપકડ કરવામાં આવી છે. હુલ્લડમાં પાકીસ્તાની જાસુસોનો હાથ હોવાનું મનાય છે. અને કરાંચી ખાતે સમાચાર મોકલતું એક ગેરકાયદે સર ટ્રાંસમીટર પકડાયું છે. ભોપાલ માં હવે શાંતિ છે.

બેન્ક દર વધશે?

તાત્કાલિક રીઝર્વ બેન્કે દેશની તમામ બેન્કોને, ધીરાણુ અંગેના ૫૫ વાર્ષિક અહેવાલો મોકલવાની આપેલી સૂચનાઓનો હેતુ, વર્તમાન કુમાવા તરફી પ્રવાહ અને તેને પરિણામે આવેલા ભાવ વધારાનું કારણુ તપાસવાનો હોવાનું નાણાંકીય નિષ્ણાતો જણાવે છે.

આ વર્તુળોની માન્યતા સુબળ, ભારત સરકારની સૂચનાથી જ રીઝર્વ બેન્કે આવી પરિપત્ર પાઠવ્યો છે.

આ પરિપત્રનો હેતુ, ટેટલીક બાવ સ્થક ઝીજ્ઞેના વ્યાપાર માટે તેમજ શેરો અને ડીવેન્ચર્સ પર બેન્કોએ ટેટલું ધીરાણુ ક્યું છે, તેને લગતી માહિતી મેળવવાની છે.

આવી માહિતીને પરિણામે, કૃત્રિમ અછત ઉભી કરવા માટે, માલની સંઘરાખોરી ચાલ છે કે કેમ, તે નક્કી કરવામાં પણ સરકારને સહાયજીવ બની રહેશે.

આવા અભ્યાસને પરિણામે, ભારતે પણ, બેન્ક રેઇટ વધારવાની બાબતમાં ઘિટનને અનુસરવું કે કેમ તેની વિચારણા પણ થશે, તેવી આગાહી ચાલ છે.

હઇદરાબાદની માગણી

દેવોળાંદ રાજ્યની ધારાસભાએ વિરોધ પદનો સુધારો માન્ય રાખી તે મુંબઈ શહેરને મહારાષ્ટ્રમાં ભેળવવાની તરફેણ કરી હતી.

આ મુદ્દા પર હઇદરાબાદ સરકારની બે વાર દાર યર્થ હતી રાજ્ય પુનઃ રચના ખીલની કલમ આઠ કે જેમાં મુંબઈ શહેરને મધ્યરથ પ્રદેશ બનાવવાની જોગવાઈ છે. તે રદ કરવાનો સુધારો વિરોધ પક્ષે મુકયો હતો. આ સુધારો ૬૯ વિ. ૫૦ મતે પસાર થયો હતો. મરાઠા વાડાના કોંગ્રેસી સભ્યો એ મત આપ્યા નહોતા.

આ સુધારાના પરિણામ રૂપ ખીલે સુધારો મુંબઈ શહેરને મહારાષ્ટ્રમાં ભેળવવાની માગણી કરતો હતો, જે ૬૯ વિ. ૬૨ મતે પસાર થયો હતો.

આ બંને સુધારાઓ પર સરકાર ની દાર યર્થ હતી.

હોંદુ કેમવાદની ઝાટકણી

જૂલકાળમાં દેશનો વિનાશ નોતર નાર મનોહરતિને પુનર્જીવિત કરવાના પ્રયાસો કરવા બદલ, હોંદુ મહાસભાની વડા પ્રધાન શ્રી નેહરૂએ 'ઝાટકણી' કાઢી હતી.

હોંદુ રાષ્ટ્રની સ્થાપના માટેના જીમ રણુનો સખ્ત શબ્દોમાં વખોડી કાઢતાં તેમણે કહ્યું કે, હોંદુ કેમવાદીઓની આ મનોવૃત્તિથી હું અને આવી અરો છું. આને હજી પણ ટેટલાક લોકો હોંદુ રાષ્ટ્રની વાતો કરે છે, એથી મને આશ્ચર્ય થાય છે. આપણે કેમવાદ માટે સુરલીમ લીગને દોષ આપતા હતા પણ હવે લીગ તો મધ, પરંતુ તેના સ્થાને હોંદુ રાષ્ટ્ર માટેનું જીમરાણુ અસંગત છે. આને આ જીમરાણુથી આ લોકો દેશને ફરીથી યુવાળી, ઝડપ અને વાતનાઓમાં ઘટેલવા માગે છે.

હોંદુ મહાસભા રાષ્ટ્રની એકતા ઝિજ બિન કરવા માગે છે. હોંદુ રાષ્ટ્રની સ્થાપના કારા, ધાર્મિક વર્ચસ્વનું ઝેર પુનર્જીવિત કરવાનો પ્રયાસ દેશના ઘિતની વિરૂદ્ધ જાય છે.

લુકડીપીમ, ઇનકમ ટેકસ રીટર્ન્સ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલીપરન્સ અને ઇનસ્પેરન્સ માટે મજા :

આર. વીકલ

રોડ પ્રોજેક્ટ હાઉસ, ૧૭ કમીશનર સ્ટ્રીટ, સેકન્ડ ફ્લોર, ફેરોસાટાઉન, બેદાનીસખર્મ, ફોન ૩૩-૧૬૫૪.

મણીલાલની મહાનતા

(આખરભાઈ ચાવડા)

મણીલાલ ગયા! કાળા ઘેરાં વાદળો વચ્ચે ચમકતો સિતારો અરત થયો. દક્ષિણ આફ્રિકાના રાજદારી વમળમાં નિહરપણે દોડીએ પડ્યે રહી, ભારતિય સંસ્કૃતિને ઉજવણ ઉપાસક, ન્યાય, સત્યતા. અને સિદ્ધાંતના આદર્શને જીવન ધ્યેય બનાવી વિદાય થયો;

ક્યાં છે એ અજ્ઞાન વિભૂતી! જેનું જીવન સેવાના મોંઘા યુગમાં હોમાયું? જેણે માન અપમાનને સમાન ગણી, જમદૂવંદનથી પૂજ્ય પિતાના પગલે પગરણ્ય માંડ્યાં; પિતાના જીવન સિદ્ધાંતના ચુસ્ત પાલન પાછળ અનેક પ્રકારના અલિદાનો આપ્યાં; જીવન તપશ્ર્ચર્યાને તેજસ્વી બનાવી; આત્માના ઉત્કર્ષ પાછળ, પછાડી જેવા વાના, જીવન બર કુચકદમ કરી, યુગી સેવાની ન્યોત સળખાવી, એ વિરલ ન્યોતિ ક્યાં અદ્ભુત થઈ?

જગત પશુ જેવું કદંબુ છે? સાદા અને યુગા સેવકને આજની દુનીયા એક આંખે જુએ છે. આદર્શ પુનઃકની માર્ગ પ્રદક્ષિણા તપાસવાની કોષ્ટને પડી નથી. હાકલ સાથેના આમહિ પડઘાઓ સાંભળવાને બદલે બન્ને કાનોમાં કુચાઓ મરાય છે. સેવકની નિષ્કામ સેવાઓ ઉપર કચરો દલવાય છે. આડંબરના ઉપાસકો ધર્મોના ઉટ પર મેસી, પ્રભુને પગલે ચાલનારને નાનો લેખે છે; માનવ ધર્મના ચુસ્ત અનુયાયીને આજનો મળકતો સમાજ રંગિન ચરમાઓ વડે નિહાળે છે. છતાં દરજ, ધર્મ, અને દેશી ભાષાઓના ઉત્કર્ષ માટે પામલ બનેલાને યાત્રી પડી હોય? મણીલાલ કહેતા, “મને કદરની કંઈ પડી નથી. મારી પાછળ કોણ આવે છે તે હું જાણતો નથી. મારો આત્મા મને જે માર્ગ બતાવે તે માર્ગ ચાલી રહ્યો છું ખાડા-ટેકર આવે તે કૂદી લઈશ; અને તેમ કરતાં મોત આવે તો તેને બેટી લઈશ.”

આ છે ભલ્લીરની ભગ્યતા. એ છે જીવનની અખંડ ન્યોત, એમાં છે આત્માનો અલૌકિક આદર્શ; અને સર્વાંશે એમાં સમાયેલ છે, માનવ જીવનની મોંઘી મનઃકામના;

દક્ષિણ આફ્રિકાનું રાજદારી ક્ષેત્ર ધણું કાંટાળુ છે. એમાં મતલબનો બખ્તર પહરી કુંદનારને આજની દુનીયા વિજેતા મણે છે. પરંતુ યુદ્ધને હાથે જંપલાવી માનવ આદર્શની પ્રતિતિ કરાવનાર તરફ નજર કરવાનો કોષ્ટને સમય નથી.

પૂજ્ય બાપુજીએ પાંડેલાં પમલામાં પગ મુકવાને સઘળાં ગૌરવ સેવે છે.

પરંતુ તેની ગતીએ જીવન મજલ વડાવવાનો પ્રસંગ આવે, ત્યારે પગ દુઃખવાની વેદના ઉભરી આવે છે. મણીલાલ કહેતા :

“બાપુજીના નામે સત્યાગ્રહ અને અર્હોસક લડત ચલાવનારને ક્યાં બાન છે કે, તેઓ બાપુજીના અર્હોસાના મુખ્ય સિદ્ધાંતોનું પુન કરી રહ્યા છે? અર્હોસા અને એની જોડેના શોભિતા શબ્દો કદત બોલવા માટે જ વપરાય છે. પાલન કરવા માટે વપરાતા નથી. અર્હોસાના પાલનારે જીવનને કસોટી ઉપર મુકવું રહ્યું. આજના અર્હોસા દળના સરદારોને જીવન શુધિની કંઈજ પડી નથી; વળગેલાં વ્યસનો અને સૃંગારિક જીવનની બેડીમાં ગોંધાઇને આત્મભજના અભાવે નેતાગીરી કરનારાઓ, ખીજના જીવન ઉપર શું અસર ઉપજવી શકે? એવા વ્યસનોનાં જેસમાં શુંજાણ ફસારી એ “સિવાય ખીજું પરિણામ શું હોય?”

આ વિચારો અને મંતવ્યતા ઝંઝાવાતોમાં મણીલાલનો આત્મા હમેશાં કકળી ઉઠતો. આત્માના અચાજને પહેંચી વળવા, દીલના ઉકળાટને સમાવવા, જીવનની મુખ્ય દરજને અમલમાં મુકવા, એક યાદગાર દિવસે જુદાં જુદાં બંધીન સળીયા પાછળ પુરાયા : ન્યાં, મનુષ્ય તરીકેના સુધ્ય નથી. ન્યાં જુદાં સત્તાના જોરેનું સાત્રાજ્ય છે; ન્યાં રંગબેદની ચક્રકમાં રાંક ખીચારા રિખાય છે. તે યમલોકનું જીવતે જીવત પ્રત્યક્ષ અવલોકન કયું; અને માનવ આદર્શના મહાચુલા અનેરથી મેળવવા યાદગાર માતનાઓ ભોગવી દુનીયાને સંભળાવી દીધું કે, “કાળા માનવીઓને માટે નકલોક ખીજી દુનીયામાં નથી; પરંતુ આજ

દુનીયામાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે.” બાપુજીના દિનીકસ આશ્રમમાં બાપુજીના જીવન ધ્યેયને અનુસરતિ પ્રતિષ્ઠિતિ તે મણીલાલ હતા. અનેકો મુશીબતોની સામે ટકકર લઈ બાપુજીના મંતવ્યો, આદર્શો, ધ્યેયને પહેંચી વળવા અયામ પરિશ્રમ વડે એ રમારકને શોભાવી રહ્યા હતા.

આને એ ન્યોતિ હોવાવાઇ મઠ; માનવ હૃદયમાં ઉદ્ધવાસ પુરતી એ નૌકા કુખી મઠ; અને બાપુજીનો સ્થાનપર બાપુજીનાં જીવન સિદ્ધાંતો અને ભારતિય આદર્શોના પુનઃકની આયમી મથો. ગીતા તો કહે છે “આત્મા અમર છે” વેદો કહે છે : “દેહ મરે છે પરંતુ દેહ તરવા મરતાં નથી” ઉપનિષદો કહે છે “આત્મા સર્વન વ્યાપક છે” આ બધાં આધ્યાત્મિક સંદેશાઓ માનસિક નગારા પર ટોચા મારે છે ત્યારે કહેવાય જાય છે મણીલાલ અમર છે. એમને બધ્ય આત્મા પોતાના ધ્યેયને હજુય વેગ આપશે. અને જે આદર્શ પાછળ પોતાનું સમસ્ત જીવન હોમી દીધું છે, તે આદર્શના પુનઃક પાછળ તેમને અમર આત્મા નવ શુંજન કરી, નવો પ્રકાર પાથરશે.

મણીલાલ! અમર રહો!!!

પરચુરણ

—પાકીસ્તાનના વડા પ્રધાન મી. મહમદ અલીએ આ વર્ષની આખરીએ પશ્ચિમ જર્મનીની મુલાકાત લેવા માટે મળેલાં આમંત્રણનો સ્વીકાર કર્યો છે. —ડેલી ન્યુઝની અખરપત્રી જણાવે છે કે દક્ષિણ આફ્રિકામાં બાર વર્ષનાં કાર્યપર કાષર હડલરને લખેલું પુસ્તક “નોટ ફોર યોર ક્રેમક્ટ”ની કૉલીન્સ કંપનીએ કરેલી પ્રસિદ્ધિને છાપાઓએ બારે આવકાર આપ્યો છે.

—ન્યુ યોર્કથી ‘મરક્યુરી’નો અખર પત્રી લખે છે કે એસ મન હાટન બેન્કની જે રશ લાખ ડોલરની એક ટ્રેઝરી નોટ જોવાઇ મયેલી તે રકમ ૧૮ ઇન્ડિયન કંપનીએ બરપાઇ કરી છે. જેવે ઇન્ડિયન કંપની આ સરકાર પાસેથી એ રકમ મેળવી લેશે. હજુ જોવાયેલી નોટની તપાસ ચાલુ છે.

—નાપરોખી-કેનીયા ડોલોનીમાં ફોરી ના ઉદ્યોગની વ્યવસ્થાપક ફોરી ગાર્કે-ટીંગ બોર્ડમાં અત્યાર સુધી છ યુરોપી યન ફોરી પ્લાન્ટ્સો જ હતા તેમાં ઇતિહાસમાં પહેલી જ વાર ત્રણ આફ્રિકનોને બોર્ડના સભ્ય તરીકે સામેલ થવાનું આમંત્રણ આપ્યું છે.

—ટેલીફોન અને ટેલીગ્રાફ માટે આજે વપરાતા લોહાના અથવા લાકડાના થાંભલાને બદલે હવે કાચના થાંભલા વાપરવામાં આવશે કહેવાય છે કે આ થાંભલા વધુ ટકાવું હશે.

સુનીશ્રી સંતબાલજીની અજળી

(૧૫૫ પાનાનું અનુસંધાન)

સહેજે દુર થાય તથા આર્થિક આઘાતોનો કાર્યક્રમ સહેજે પાર પડે. આ માટે આંતરરાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રે મણીલાલ ગાંધી જેવા સલાહકારીનું ભારતને બાપુનિમિત્તે ને એક નૈતિકપીઠ બળ સહેજે મળી રહેતું, તે દુર ચતાં ભારતને અને વિશ્વની વ્યવસ્થિત નૈતિક તાકાતને ને આંચકો લાગ્યો, તે નાનો સૂનો નથી. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા એવી શકિત અર્પે કે જેથી તે આંચકો સહી નવી તેવી નૈતિક તાકત જન્માવવાનું વિશ્વની માનવજાતમાં તથા ખાસ કરી ભારતમાં ખગીર પ્રમટે. એકવાર ફરીને તમારી અંગત અને કૌટુંબીક રીતે પડેલી ખામીને મારા હૈવાની દિલસોજ પાઠવું છું.

વાર	ખ્રીસ્તી ૧૯૫૬ મે	હીંદુ ૨૦૧૨ વૈશાખ	મુસલમાન ૧૩૭૫ શાબાન રમઝાન	પારસી ૧૩૨૫ શહેરેવર આવાં	સૂર્યોદય ક. મી.	સૂર્યોસ્ત ક. મી.	ધાર્મિક તહેવારો-ઉત્સવો	
શુક્ર	૪	૧૬	૨૨	૬	૬-૨૭	૫-૧૬	એકાદશી	
શનિ	૫	૧૭	૨૩	૭	૬-૨૭	૫-૧૬		
રવિ	૬	૧૮	૨૪	૮	૬-૨૮	૫-૧૬		
સોમ	૭	૧૯	૨૫	૯	૬-૨૮	૫-૧૫		
મંગળ	૮	૨૦	૨૬	૧૦	૬-૨૯	૫-૧૫		
બુધ	૯	૨૧	૨૭	૧૧	૬-૨૯	૫-૧૪		
ગુરુ	૧૦	૨૨	૨૮	૧૨	૬-૩૦	૫-૧૪		
શુક્ર	૧૧	૨૩	૨૯	૧૩	૬-૩૦	૫-૧૩		
શનિ	૧૨	૨૪	૩૦	૧૪	૬-૩૦	૫-૧૩		રોગબદ
રવિ	૧૩	૨૫	૧	૧૫	૬-૩૧	૫-૧૨		
સોમ	૧૪	૨૬	૨	૧૬	૬-૩૧	૫-૧૨		
મંગળ	૧૫	૨૭	૩	૧૭	૬-૩૧	૫-૧૨		
બુધ	૧૬	૨૮	૪	૧૮	૬-૩૨	૫-૧૧		
ગુરુ	૧૭	૨૯	૫	૧૯	૬-૩૩	૫-૧૧		

પહોચાડી દષ્ટ

રૈહાના તથ્યબલ (હીંદીપરથી)

સને ૧૯૩૫ની વાત છે. મસુરીમાં શ્રી. સ્વામી મોહાનાયજીને ત્યાં સત્સંગ અને આધ્યાત્મિક ચર્ચા થઈ રહી હતી. સ્વામીજીએ એક વાત કહી જેની ઘણી ઊંડી અસર મારા મન પર કામમની થઈ છે. પ્રશ્ન સમર્પણની ઉત્તર વૃત્તિની ચર્ચા કરતાં એમને કહ્યું...માં એક બંગી રસ્તા ઝાડવાનું કામ કરતો હતો. રસ્તામાં જતા આવતા રાહદારીઓને સલામ, પ્રણામ, કરતો પણ ભાગ્યેજ કોઈ તે સ્વીકારતું અથવા તેના તરફ ધ્યાન દેતું. કારણ આખરે એક મરીબ માણુથી બંગીજી હતો ને?

આવ્યો સોજના રોઠ ઘેર જવા ઉઠ્યા. દહ પથ જે કોઈ સલામ કે પ્રણામ કરે એને એજ જવાબ મળતો. મિત્રે ધર સુધી પહો પકડવાનું નકકી કયું. ઘેર જતાજ રોઠ દિવાન ખાનામાં મુકેથી તીજેરી પાસે ગયા. પેલા મિત્ર છુપાઈને, રોઠની દિલ્લાહપર નજર રાખી રહ્યા હતાં. રોઠે તીજેરી ઉઘાડી અને બોલ્યા "માતા લક્ષ્મી! હું તો જે પહેલા હતો તેજ છું. પણ તું જ્યારથી મરિ ત્યાં આવી છે ત્યાર થી હું રોઠને પટે પહેાવ્યો છું. આથી જે કોઈ મને સલામ પ્રણામ કરે છે તે મને નહીં પણ તને કરે. છે માટે હું તને તે પહેાચાડું છું. ફલાણાબાઈ એ સલામ મોકલ્યા છે. લીકણા બાઈ એ પ્રણામ કર્યા છે." વિગેરે આખા દિવસની નામાવશી વાદ રાખી લક્ષ્મી માતાને રોઠે પહેાચતી કરી. મિત્ર આશ્ચર્ય પામ્યો. મારા ધારવા મુજબ ઘણા જ કીમતી પાઠ તે શીખ્યો અને નત મસ્તકે સુપકીદીથી તે ચાલી ગયો.

અમારા માં કહેવાતું વાક્ય "અલલ મદુલિલ્લાહ"નો પણ આજ અર્થ થાય છે "બધી તારીફ અલ્લાહની છે."

એક વાર એક મિત્રે પ્રણામ કર્યાં એને પણ એજ જવાબ મળ્યો. મિત્ર રોઠની પાછળ અને પાછળ છુપી રીતે કરતાં રહ્યા. પણ એમને કાંઈજ નમથવા ન મળ્યું. દિવસ પસાર થવા

—પાઉન્ડ ૮,૫૦,૦૦૦ ની કિંમત સીધીયા કંપનીએ એક નવું જહાજ ખરીદ્યું છે.

બીજાં કેટલાંક પુસ્તકો

ઈસ્કની ખુશ્લુ (નવલ કથા)	૧ ૦
તેજચિત્રો (ક્રમ અનન ચરીત્રો)	૭ ૬
શાહીનો સંદેશ	૪ ૦
મર બમિયાં	૪ ૦
મેધધનુષ્ય	૭ ૩
રૂપનાથ	૭ ૦
કમાઈનો ભોગ	૮ ૦
ત્રિવિધ તાપ	૫ ૦
લઈ પાશ્વર (અવન ચરીત્ર)	૫ ૦
રાજ રાણી નાદીકા	૩ ૦
હંતન રચિયામાં ડોકીયું	૩ ૩
ચોકેડીસની સફર	૨ ૬
અવતા તહેવારો (કા. કાલેલકર)	૫ ૦
અવન યાત્રા	૪ ૦
ઇશાવાસ્ય (વિનોબા)	૨ ૬
સ્થિતપ્રજ્ઞ ઇશ્વર	૪ ૦
ગીતા પ્રવચનો	૩ ૦
મહુદર	૪ ૯
અવન દ્રષ્ટિ	૩ ૯
શ્રાહ્વના તેર દિવસ	૧ ૦
શ્રેયાર્થીની સામના (નરહરિ પરિખ)	૭ ૬
સલના પ્રથોત્રો-આત્મ કથા (ગાંધીજી)	૭ ૬
દીલ્હી ડાયરી	૭ ૩
રામનાથ	૨ ૦
બાપુ મારી મા (મદુબેન)	૧ ૬
મહાદેવભાઈની ડાયરી (પાંચ ભાગ.)	૨ ૧૮ ૩
અનરાત વિદ્યાપીઠનો જોડણી કોસ	૧ ૨ ૬
મહાદેવભાઈનું પુર્વ ચરિત્ર	૨ ૩
માનવી ખરેખરો (કાલેલકર)	૬ ૦
વ્યાપક ધર્મ ભાવના (ગાંધીજી)	૬ ૦

'INDIAN OPINION', P. Bag Durban.

જ્ઞાન મેળવવા લાયક પુસ્તકો

ગ્રીતા રવની	૧ ૩
કેળવણી વિકાસ (બી. મહારવાળા)	૩ ૦
શ્રી પુ. મર્યાદા	૪ ૬
સચુળી કાંતી	૪ ૦
કેળવણી વટે કાંતી	૭ ૩
મારી અવન કથા (નેહર)	૧૫ ૦
સવહાર વલ્લભભાઈ ભાગ ૧	૧૩ ૦
એક ધર્મ યુદ્ધ (અમદાવાદનો મહુરોની વડતનો ઇતિહાસ)	૧ ૩
શ્રાહ્વના તેર દિવસ	૧ ૦

ગાંધી સાહિત્ય

પાયાની કેળવણી (ગાંધીજી)	૩ ૦
અમારા બા (મસ્તરબા ગાંધી)	૪ ૦
ગાંધીજીનો સરકાર સાથે પરબંધવહાર	૩ ૦
બાપુની સેવામાં	૩ ૦
કસ્તુરબા સમાવક અંક—('ઈન્ડિયન ઓપિનિયન')	૧ ૩
ગાંધી સમાવક અંક	૨ ૦
બાપુના-આને પત્રો (મસ્તરબા પર લખાયલા પત્રો)	૨ ૬
દાહજીઈડ	૧ ૬
નળાખ્યાન	૭ ૩
મારી અવન કથા (ભારતના રાષ્ટ્રવી રાજેન્દ્રપ્રસાદ)	૧૫ ૦

Obtainable from:
'Indian Opinion' P. Bag, Durban, Natal.

જોઈએ છે
હાડકાં

તમારાં સ્ટેશન કે સાઈડિંગે
પહોંચતાં કરવા માટે
અમે ટનના
પા. ૭ આપીશું

ખાલી બેગો રેલ કોરાયું ભરી પાછી મોકલી આપીશું
વધુ વિગતો માટે લખો:

THE
BULLBRAND
FERTILIZERS LTD.
SARNIA NATAL.

ધીરુભાઈ પી. નાથક

પુકઈપર, મુસાફરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ડ
ઈન્ડિયાન અગર ડુનીયાના કોઈ પણ ભાગની હવાઈ દરિયાઈ અગર જમીન
માર્ગે મુસાફરી કરવા ધેર બધાં અગારી મારફતે પુકઈપ કરો.
ઈન્ડિયા, આગ, ચોરી, હુલ્લડ, અજમાત, પ્યેકઅપ, વિગેરેના વીમા અથ
વતરાની આપીએ છીએ.
ઈન્ડમટેક્સ, પરસનલ ટેક્સ, દિસાળના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ ઈન્વીયરન્સ
સર્ટીફિકેટ કે વેપારના લાયસેન્સો. પાસપોર્ટ તેમજ ઈમીગ્રેશનને લગતી
ખાબતોમાં કંઈ પણ ફી લીધા વિના અમે ગંદત સલાહ આપીએ છીએ.
નેશનલ યુનિયન ઓફ એસોસીએશન ઓફ ઓરફીયા અને થોઈરામર
ઈનરયુરન્સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Phone : 33-9033. 29e Commissioner Street,
JOHANNESBURG.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!

બેડરૂમ છુટ, ઠાઈનીબરૂમ છુટ, વોઈટોલ, ડરેસીંગ ગ્રેસ્ટ,
સાઈકલ બોર્ડ ઓફીસ ટેક્સ, છુક કેસ, ટેબલ, તડન કીકાચંત
લાવે ખરીદી શકશો. જાતે પધારી લાક લેવા ચુકશો નહિ.

—બોક્સ, ટેબલ અને ફીચન હરેસર—

જે હમારી દેખરેખ નીચે તઈયાર થાય છે. તેનો સ્ટોક હમેશાં તઈ-
યાર રહે છે. માન રોકડા ભાવોના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંગાવો અને વેપાર
આગલ વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG,
PHONE 33-4691. BOX 2526.

ચુનીલાલ પ્રધર્સ

હમણાંજ પુલ્લો મુકલો માલ!

ન્યુ ધરા હાપેલી નીનન સાડીઓ ૧ વાર શી. ૪૯-૬
જરીની કીનારવાળી ન્યોરનેટ ૪૫" વારની શી. ૧૫-૦
પાટલી પાલવ અને આખી માત વાળી
રેશમી હાપેલી સાડી પા. ૭-૧૦-૦ થી ઉપર
મેવડી કીનારની સાડી કેપ ૪૫" વારની શી. ૩/૧૧ થી ઉપર

સુતરાઈ સાડીઓ છેલ્લી ઢબના રંગો અને છાપો વાળી
પાંચ વાર શી. ૨૭-૬ થી ઉપર
૭ વાર શી. ૩૬-૬ થી ઉપર

C.O.D. અને ટપાલથી આવેલા ઓર્ડરોને તુરત ધ્યાન
દેવામાં આવે છે.

જેઈએ તેા સામ્પલ મોકલીશું.

ચુનીલાલ પ્રધર્સ

(પ્રા.) લીમીટેડ

૬૩ વીક્ટોરીયા સ્ટ્રીટ, હરબન.

ફોન : ૨૪૦૦૩

પી. એ. બોક્સ ૮૨૨.

Telephone :
20951

177 Grey Street
DURBAN.

Bhagat's Vegetarian Lounge

(Prop: G. L. BHAGAT)

Ghee Sweetmeat Specialists

Receptions and Wedding Parties Catered For

ટેલીફોન :
૨૦૯૫૧

૧૭૭ ગ્રે સ્ટ્રીટ
હરબન.

ભગત્સ વેજેટેરીયન લાઉન્જ

(પ્રોપ્રાયટર : જી. એલ. ભગત)

ધીની મીઠાઈઓના સ્પેશલીસ્ટ

મેળાવડાઓ, લગ્ન પ્રસંગોએ અમે મીઠાઈઓ પુરી પાડીએ છીએ.

ચોખ્ખા ઘીની બનાવેલી શુદ્ધ મીઠાઇ

અમારી મીઠાઈ લેણસેજ વગરના ચોખ્ખા માલમાંથી બનાવવામાં આવે છે. દરેક મીઠાઈ બત્તી કેખરેખ નીચે બનાવી કાળજીથી પેક કરી રેવાના કરવામાં આવશે. આપનો ઓર્ડર વેળાસર મોકલવા વિનંતી છે.

સુતરફેણી સફેદ, લીલી, ગુલાબી શી. ૬-૦ રતલ	પીસ્તા માવા બરફી શી. ૬-૦ રતલ	પારખંદરની ખાજલી મોળી શી. ૬-૦ રતલ
માવા બરફી શી. ૫-૦ રતલ	કેસરી માવા બરફી પીસ્તા શી. ૬-૦ રતલ	ચણાનો મગજ શી. ૪-૦ રતલ
બદામ માવા બરફી શી. ૬-૦ રતલ	ભાણવડીયા માવા પેંડા શી. ૫-૦ રતલ	રશાર બેન્ડના ગાંડીયા શી. ૩-૦ રતલ
કેસરી માવા પેંડા શી. ૬-૦ રતલ	સુરતની માવા ધારી શી. ૫-૦ રતલ	રાજવંશી, પીવાનો ચેવડો શી. ૬-૦ રતલ
ભાણવડીયા બદામી પેંડા શી. ૬-૦ રતલ	બદામી માવા ધારી શી. ૫-૦ રતલ	પાપડ અંડના નાના ૧૦૦ નંગના શી. ૧૧-૦ મસાલા વાળા
સુરતી પીસ્તા માવા ધારી શી. ૬-૦ રતલ	બમનબરી મેસુર શી. ૪-૦ રતલ	પાપડ અંડના મસાલા વાળા - મોટા, ૧૦૦ નંગના શી. ૧૨-૦
મુંબઈ લીલો દહલો પીસ્તાનો શી. ૬-૦ રતલ	ખુનીના લાડુ શી. ૩-૦ રતલ	દાળ, ફેલી શી. ૨-૦ રતલ
મુંબઈ લીલો બદામી દહલો શી. ૬-૦ રતલ	ગુલાબ ભૂંચ શી. ૨-૬ રતલ	મીઠસ ફરસાણુ શી. ૪-૦ રતલ
પેરખંદરી સાડા શી. ૫-૦ રતલ	— ફરસાણુ —	
સુરમાં લાડુ શી. ૩-૦ રતલ	ભાવનગરના ગાંડીયા ફાફડીયા શી. ૩-૦ રતલ	મીઠાઈ ઢીવાળી મીઠસ ૫-૦ રતલ
કેપરાખાક શી. ૨-૬ રતલ	ઝીણી ચણાના લોટની સેવ શી. ૨-૬ રતલ	” ” ” ૪-૦ રતલ
માવા મોહનધાર શી. ૪-૦ રતલ		

પોસ્ટેજ : યુનીયનમાં ૩ પેની રતલ

સા. રોડેસીયા ૯ પેની રતલ

નોર્થર્ન રોડેસીયા શી. ૧-૦ રતલ

ઓર્ડર સાથે પૈસા મોકલવા વિનંતી છે

Note Our New Address :

Jethalal's Mithai House

86 Queen Street, Durban.

Telephone : 27780 — P. O. Box 2043.

Tel. Address: "SWEETMEATS"